

České vydání

Právní předpisy

Ročník 60

2. února 2017

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) 2017/172 ze dne 1. února 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 142/2011, pokud jde o parametry pro přeměnu vedlejších produktů živočišného původu na bioplyn nebo kompost, podmínky pro dovoz krmiva pro zvířata v zájmovém chovu a pro vývoz zpracovaného hnoje ⁽¹⁾ 1
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/173 ze dne 1. února 2017, kterým se mění nařízení (ES) č. 1292/2008 a prováděcí nařízení (EU) č. 887/2011, pokud jde o jméno držitele povolení přípravků *Bacillus amyloliquefaciens* CECT 5940 a *Enterococcus faecium* CECT 4515 ⁽¹⁾ 5
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/174 ze dne 1. února 2017 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 7

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Komise (EU) 2017/175 ze dne 25. ledna 2017 o stanovení kritérií pro ekoznačku EU pro turistické ubytování (oznámeno pod číslem C(2017) 299) ⁽¹⁾ 9
- ★ Rozhodnutí Komise (EU) 2017/176 ze dne 25. ledna 2017, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU dřevěným, korkovým a bambusovým podlahovým krytinám (oznámeno pod číslem C(2017) 303) ⁽¹⁾ 44
- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/177 ze dne 31. ledna 2017 o souladu společného návrhu na zřízení tzv. „jantarového“ koridoru pro železniční nákladní dopravu s článkem 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 (oznámeno pod číslem C(2017) 141) 69

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/178 ze dne 31. ledna 2017, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/1111 o souladu společného návrhu týkajícího se rozšíření Severomořsko-baltského koridoru pro železniční nákladní dopravu předloženého dotčenými členskými státy s článkem 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu (oznámeno pod číslem C(2017) 142)** 71
- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/179 ze dne 1. února 2017, kterým se stanoví procesní pravidla nezbytná pro fungování skupiny pro spolupráci v souladu s čl. 11 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii** 73

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/172

ze dne 1. února 2017,

kterým se mění nařízení (EU) č. 142/2011, pokud jde o parametry pro přeměnu vedlejších produktů živočišného původu na bioplyn nebo kompost, podmínky pro dovoz krmiva pro zvířata v zájmovém chovu a pro vývoz zpracovaného hnoje

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 15 odst. 1 písm. c), čl. 27 písm. g), čl. 41 odst. 3 a čl. 43 odst. 3 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ⁽²⁾ stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1069/2009, včetně parametrů pro přeměnu vedlejších produktů živočišného původu na bioplyn nebo kompost, podmínek pro uvádění dováženého krmiva pro zvířata v zájmovém chovu na trh a pravidel pro vývoz materiálů kategorie 2.
- (2) Příloha V nařízení (EU) č. 142/2011 stanoví normy pro přeměnu vedlejších produktů živočišného původu na bioplyn a kompost. V souladu s přílohou V kapitolou III oddílem 2 bodem 3 písm. b) může příslušný orgán za určitých podmínek povolit jiné zvláštní požadavky než požadavky stanovené v kapitole III.
- (3) Avšak v takových případech by zbytky rozkladu a kompost měly být uváděny na trh pouze v členských státech, kde byly povoleny alternativní parametry pro přeměnu. Aby byla příslušnému orgánu poskytnuta nezbytná flexibilita ohledně způsobu, jakým reguluje zařízení na výrobu bioplynu nebo kompostování uvedená v příloze V kapitole III oddíle 2 bodě 3 nařízení (EU) č. 142/2011, je vhodné vyjmout z norem stanovených v kapitole III oddíle 3 bodě 2 ty zbytky rozkladu a kompost, pro které členské státy již povolily alternativní parametry pro přeměnu. Příloha V nařízení (EU) č. 142/2011 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (4) Členské státy mohou povolit dovoz vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů pouze ze schválených třetích zemí. Členské státy mohou povolit dovoz syrového krmiva pro zvířata v zájmovém chovu získaného z vedlejších produktů rybolovu ze zemí mimo EU schválených pro dovoz produktů rybolovu určených

⁽¹⁾ Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice (Úř. věst. L 54, 26.2.2011, s. 1).

k lidské spotřebě v souladu s přílohou II rozhodnutí Komise 2006/766/ES ⁽¹⁾. To se netýká dovozu zpracovaného krmiva pro zvířata v zájmovém chovu získaného z vedlejších produktů rybolovu. V tomto ohledu dovoz zpracovaného krmiva pro zvířata v zájmovém chovu získaného z vedlejších produktů rybolovu podléhá přísnějším podmínkám než dovoz syrového krmiva pro zvířata v zájmovém chovu získaného z vedlejších produktů rybolovu. Je vhodné povolit dovoz zpracovaného krmiva pro zvířata v zájmovém chovu získaného z vedlejších produktů rybolovu ze všech zemí mimo EU schválených pro dovoz syrového krmiva pro zvířata v zájmovém chovu získaného z vedlejších produktů rybolovu. Tabulka 2 oddílu 1 kapitoly II přílohy XIV nařízení (EU) č. 142/2011 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

- (5) Vývoz zpracovaného hnoje určeného ke spalování nebo odstranění na skládce je zakázán. Avšak v souladu s čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1069/2009 je možné vývoz uvedeného materiálu za účelem použití v zařízeních na výrobu bioplynu nebo kompostování povolit za předpokladu, že země určení je členem Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Aby bylo možné vyvážet zpracovaný hnůj a organická hnojiva obsahující pouze zpracovaný hnůj, je vhodné stanovit pravidla pro vývoz uvedených výrobků k jiným účelům než ke spalování, skládkování nebo použití v zařízeních na výrobu bioplynu nebo kompostování v zemích, které nejsou členy OECD. Tato pravidla by měla stanovit požadavky přinejmenším rovnocenné požadavkům pro uvádění zpracovaného hnoje a organických hnojiv obsahujících pouze zpracovaný hnůj na trh. Příloha XIV nařízení (EU) č. 142/2011 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 25 nařízení (EU) č. 142/2011 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Pravidla stanovená v kapitole V přílohy XIV se použijí na vývoz získaných produktů, které jsou uvedeny v dané kapitole, z Unie.“

Článek 2

Přílohy V a XIV nařízení (EU) č. 142/2011 se mění v souladu se zněním obsaženým v příloze tohoto nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. února 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2006/766/ES ze dne 6. listopadu 2006, kterým se stanoví seznamy třetích zemí a území, ze kterých je povolen dovoz mlžů, ostnokožců, pláštěnců, mořských plžů a produktů rybolovu (Úř. věst. L 320, 18.11.2006, s. 53).

Přílohy V a XIV nařízení (EU) č. 142/2011 se mění takto:

1) V příloze V kapitole III oddíle 3 se bod 2 nahrazuje tímto:

„2. Zbytky rozkladu nebo kompost, jiné než uvedené v oddíle 2 bodě 3 písm. b), které nesplňují požadavky uvedené v tomto oddíle, se znovu podrobí přeměně nebo kompostování a v případě salmonely s nimi musí být manipulováno nebo musí být neškodně odstraněny v souladu s pokyny příslušného orgánu.“

2) Příloha XIV se mění takto:

a) V kapitole II oddíle 1 tabulce 2 se řádek č. 12 nahrazuje tímto:

„12	Krmivo pro zvířata v zájmovém chovu včetně žvýkacích pamlsků pro psy	a) V případě zpracovaného krmiva pro zvířata v zájmovém chovu a žvýkacích pamlsků pro psy: materiály uvedené v čl. 35 písm. a) bodech i) a ii). b) V případě syrového krmiva pro zvířata v zájmovém chovu: materiály uvedené v čl. 35 písm. a) bodě iii).	Krmivo pro zvířata v zájmovém chovu a žvýkací pamlsky pro psy musí být vyrobeny v souladu s kapitolou II přílohy XIII.	a) V případě syrového krmiva pro zvířata v zájmovém chovu: třetí země uvedené v části 1 přílohy II nařízení (EU) č. 206/2010 nebo v příloze I nařízení (ES) č. 798/2008, ze kterých členské státy povolují dovoz čerstvého masa stejných druhů, přičemž je povoleno pouze nevykostěné maso. V případě materiálů z ryb třetí země uvedené v příloze II rozhodnutí 2006/766/ES. b) V případě žvýkacích pamlsků pro psy a krmiva pro zvířata v zájmovém chovu kromě syrového krmiva: třetí země uvedené v části 1 přílohy II nařízení (EU) č. 206/2010 a tyto země: (JP) Japonsko (EC) Ekvádor (LK) Šrí Lanka (TW) Tchaj-wan. V případě zpracovaného krmiva pro zvířata v zájmovém chovu získaného z materiálů z ryb třetí země uvedené v příloze II rozhodnutí 2006/766/ES.	a) V případě krmiva v konzervách pro zvířata v zájmovém chovu: příloha XV kapitola 3 (A). b) V případě zpracovaného krmiva pro zvířata v zájmovém chovu kromě krmiva v konzervách: příloha XV kapitola 3 (B). c) V případě žvýkacích pamlsků pro psy: příloha XV, kapitola 3 (C). d) V případě syrového krmiva pro zvířata v zájmovém chovu: příloha XV kapitola 3 (D).“
-----	--	---	--	---	--

b) Doplnjuje se nová kapitola V, která zní:

„KAPITOLA V

PRAVIDLA PRO VÝVOZ URČITÝCH ZÍSKANÝCH PRODUKTŮ

Pravidla použitelná pro vývoz získaných produktů uvedených níže, podle čl. 25 odst. 4:

	Získané produkty	Pravidla pro vývoz
1	Zpracovaný hnůj a organická hnojiva, kompost nebo zbytky rozkladu z přeměny na bioplyn, které kromě zpracovaného hnoje neobsahují žádné jiné vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty	Zpracovaný hnůj a organická hnojiva, kompost nebo zbytky rozkladu z přeměny na bioplyn, které kromě zpracovaného hnoje neobsahují žádné jiné vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty, musí splňovat alespoň podmínky stanovené v příloze XI kapitole I oddíle 2 písm. a), b), d) a e).“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/173**ze dne 1. února 2017,****kterým se mění nařízení (ES) č. 1292/2008 a prováděcí nařízení (EU) č. 887/2011, pokud jde o jméno držitele povolení přípravků *Bacillus amyloliquefaciens* CECT 5940 a *Enterococcus faecium* CECT 4515****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Společnost Norel SA předložila žádost podle čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003 s návrhem na změnu jména držitele povolení, pokud jde o nařízení Komise (ES) č. 1292/2008 ⁽²⁾ a prováděcí nařízení Komise (EU) č. 887/2011 ⁽³⁾.
- (2) Žadatel tvrdí, že společnost Evonik Nutrition & Care GmbH nabyla od společnosti Norel SA práva pro uvádění doplňkových látek *Bacillus amyloliquefaciens* CECT 5940 a *Enterococcus faecium* CECT 4515 na trh s účinkem od 4. července 2016. Žadatel předložil odpovídající údaje, které podporují jeho žádost.
- (3) Navrhovaná změna držitele povolení je čistě správní povahy a neobnáší nové hodnocení dotčených doplňkových látek. Evropský úřad pro bezpečnost potravin byl o žádosti informován.
- (4) Aby mohla společnost Evonik Nutrition & Care GmbH uplatňovat svá práva pro uvádění na trh, je nutné změnit podmínky pro uvedená povolení.
- (5) Nařízení (ES) č. 1292/2008 a prováděcí nařízení (EU) č. 887/2011 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (6) Vzhledem k tomu, že bezpečnostní důvody nevyžadují okamžité uplatňování změn nařízení (ES) č. 1292/2008 a prováděcího nařízení (EU) č. 887/2011 stanovených tímto nařízením, je vhodné stanovit přechodné období pro spotřebování stávajících zásob.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1**Změna nařízení (ES) č. 1292/2008**

Ve sloupci 2 přílohy nařízení (ES) č. 1292/2008 se slova „Norel SA“ nahrazují slovy „Evonik Nutrition & Care GmbH“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1292/2008 ze dne 18. prosince 2008 o povolení přípravku *Bacillus amyloliquefaciens* CECT 5940 (Ecobiol a Ecobiol plus) jako doplňkové látky (Úř. věst. L 340, 19.12.2008, s. 36).⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 887/2011 ze dne 5. září 2011 o povolení přípravku *Enterococcus faecium* CECT 4515 jako doplňkové látky pro výkrm kuřat (držitel povolení Norel S.A.) (Úř. věst. L 229, 6.9.2011, s. 7).

*Článek 2***Změna prováděcího nařízení (EU) č. 887/2011**

Prováděcí nařízení (EU) č. 887/2011 se mění takto:

- a) v názvu se slova „Norel SA“ nahrazují slovy „Evonik Nutrition & Care GmbH“;
- b) ve sloupci 2 přílohy se slova „Norel SA“ nahrazují slovy „Evonik Nutrition & Care GmbH“.

*Článek 3***Přechodná opatření**

Stávající zásoby doplňkových látek, které jsou v souladu s ustanoveními použitelnými před datem vstupu tohoto nařízení v platnost, mohou být nadále uváděny na trh a používány až do jejich vyčerpání.

*Článek 4***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. února 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/174**ze dne 1. února 2017****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. února 2017.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel

Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	IL	299,8
	MA	122,9
	TR	153,5
	ZZ	192,1
0707 00 05	MA	48,2
	TR	192,3
	ZZ	120,3
0709 91 00	EG	79,4
	ZZ	79,4
0709 93 10	MA	172,1
	TR	261,6
	ZZ	216,9
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	44,2
	MA	45,8
	TN	52,9
	TR	72,7
	ZZ	53,9
0805 21 10, 0805 21 90, 0805 29 00	EG	97,9
	IL	143,2
	JM	112,4
	MA	88,2
	TR	83,6
	ZZ	105,1
0805 22 00	IL	139,8
	MA	83,3
	ZZ	111,6
0805 50 10	EG	85,5
	TR	85,8
	ZZ	85,7
0808 10 80	US	186,4
	ZZ	186,4
0808 30 90	CL	81,7
	CN	101,0
	TR	154,0
	ZA	98,4
	ZZ	108,8

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/175

ze dne 25. ledna 2017

o stanovení kritérií pro ekoznačku EU pro turistické ubytování

(oznámeno pod číslem C(2017) 299)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem pro ekoznačku Evropské unie,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení (ES) č. 66/2010 lze ekoznačku EU udělit službám, které mají během celého životního cyklu menší dopad na životní prostředí.
- (2) V nařízení (ES) č. 66/2010 se uvádí, že konkrétní kritéria pro ekoznačku EU se stanoví pro každou skupinu produktů.
- (3) V rozhodnutích Komise 2009/564/ES ⁽²⁾ a 2009/578/ES ⁽³⁾ byla stanovena ekologická kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování pro služby v kempech a pro ubytovací služby pro turisty, které jsou platné do 31. prosince 2016.
- (4) Aby byly lépe zohledněny společné rysy služeb v kempech a ubytovacích služeb pro turisty, aby se společným přístupem k těmto skupinám produktů dosáhlo synergií a aby se zajistila maximální efektivita při správě těchto kritérií, považuje se za vhodné sloučit obě skupiny produktů do jedné pod názvem „turistické ubytování“.
- (5) Cílem revidovaných kritérií je podpořit využívání obnovitelných zdrojů energie, zajistit úspory energie a vody, omezit produkci odpadů a zlepšit místní životní prostředí. Při zohlednění inovačního cyklu u této skupiny produktů by revidovaná kritéria spolu se souvisejícími požadavky na posuzování a ověřování měla platit po dobu pěti let ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2009/564/ES ze dne 9. července 2009, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství službám v kempech (Úř. věst. L 196, 28.7.2009, s. 36).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2009/578/ES ze dne 9. července 2009, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství ubytovacím službám pro turisty (Úř. věst. L 198, 30.7.2009, s. 57).

- (6) Nedílnou součástí registračních čísel ekoznačky EU je kód odpovídající dané skupině produktů. Aby mohly příslušné orgány turistickému ubytování, které splňuje kritéria pro ekoznačku EU, přidělit registrační číslo ekoznačky EU, je nutné přidělit této skupině produktů číselný kód.
- (7) Rozhodnutí 2009/564/ES a 2009/578/ES by proto měla být zrušena.
- (8) Pro žadatele, jejichž ubytovací služby pro turisty nebo služby v kempech získaly ekoznačku EU pro služby v kempech a pro ubytovací služby pro turisty na základě kritérií stanovených v rozhodnutí 2009/564/ES a v rozhodnutí 2009/578/ES, je vhodné stanovit přechodné období, aby měli dostatek času na přizpůsobení svých produktů revidovaným požadavkům. Žadatelé by také měli mít možnost podávat po dostatečně dlouhou dobu žádosti vypracované podle ekologických kritérií stanovených v rozhodnutí 2009/564/ES a 2009/578/ES.
- (9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 16 nařízení (ES) č. 66/2010,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Skupina produktů „turistické ubytování“ zahrnuje nabízení ubytovacích služeb pro turisty a služeb v kempech a kterékoli z následujících pomocných služeb pod správou poskytovatele turistického ubytování:
 - 1) stravovacích služeb;
 - 2) rekreačních nebo tělovýchovných zařízení;
 - 3) zelených ploch;
 - 4) prostor pro specifické akce, jako jsou podnikatelské konference, schůze nebo školení;
 - 5) hygienických zařízení, zařízení pro praní a vaření nebo informačních zařízení, které jsou k dispozici turistům v kempech, cestujícím a nájemníkům ke společnému užívání.
2. Dopravní služby a rekreační výlety jsou ze skupiny produktů „turistické ubytování“ vyloučeny.

Článek 2

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „ubytovacími službami pro turisty“ poskytování placeného chráněného ubytování s noclehem v pokojích, v nichž se nachází alespoň lůžko, a individuálních nebo společných hygienických zařízení turistům, cestujícím a nájemníkům;
- 2) „službami v kempech“ poskytování placených míst, která jsou vhodná pro kteroukoli z následujících konstrukcí: stany, obytné přívěsy, maringotky, obytné automobily, bungalovy a apartmány, a individuálních nebo společných hygienických zařízení turistům, cestujícím a nájemníkům;
- 3) „stravovacími službami“ nabídka snídaní či jiných jídel;
- 4) „rekreačními nebo tělovýchovnými zařízeními“ sauny, plavecké bazény, sportovní zařízení a wellness centra přístupné hostům či nerezidentům nebo oběma skupinám;
- 5) „zelenými plochami“ parky, zahrady nebo jiné venkovní plochy otevřené turistům, cestujícím a nájemníkům.

Článek 3

Aby mohla být turistickému ubytování udělena ekoznačka EU podle nařízení (ES) č. 66/2010, musí toto ubytování spadat do skupiny produktů „turistické ubytování“, jak je definována v článku 1 tohoto rozhodnutí, a musí splňovat všechna následující kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování stanovené v příloze tohoto rozhodnutí:

- a) musí splňovat každé z kritérií stanovených v oddíle A přílohy tohoto rozhodnutí;
- b) musí splňovat dostačující počet kritérií stanovených v oddíle B přílohy tohoto rozhodnutí, aby získalo počet bodů požadovaný podle článků 4 a 5.

Článek 4

1. Ubytovací služba pro turisty musí pro účely čl. 3 písm. b) získat nejméně 20 bodů.
2. Minimální počet bodů požadovaný podle odstavce 1 se zvýší:
 - a) o 3 body, pokud správce nebo vlastník ubytovací služby pro turisty poskytuje stravovací služby;
 - b) o 3 body, pokud správce nebo vlastník ubytovací služby pro turisty dává hostům k dispozici zelené plochy;
 - c) o 3 body, pokud správce nebo vlastník ubytovací služby pro turisty nabízí rekreační nebo tělovýchovná zařízení, nebo o 5 bodů, pokud tato zařízení spočívají ve wellness centru, které je přístupné nerezidentům.

Článek 5

1. Služba v kempu musí pro účely čl. 3 písm. b) získat nejméně 20 bodů, nebo v případě poskytování kolektivních služeb 24 bodů.
2. Minimální požadavek stanovený v odstavci 1 se zvýší:
 - a) o 3 body, pokud správce nebo vlastník služby v kempu poskytuje stravovací služby;
 - b) o 3 body, pokud správce nebo vlastník služby v kempu dává hostům k dispozici zelené plochy;
 - c) o 3 body, pokud správce nebo vlastník služby v kempu nabízí rekreační nebo tělovýchovná zařízení, nebo o 5 bodů, pokud tato zařízení spočívají ve wellness centru, které je přístupné nerezidentům.

Článek 6

Kritéria pro ekoznačku EU pro skupinu produktů „turistické ubytování“ a související požadavky na posuzování a ověřování platí po dobu pěti let ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 7

Pro správní účely se skupině produktů „turistické ubytování“ přiděluje číselný kód „051“.

Článek 8

Rozhodnutí 2009/564/ES a 2009/578/ES se zrušují.

Článek 9

Žádosti o ekoznačku EU pro produkty spadající do skupiny produktů „ubytovací služby pro turisty“ nebo „služby v kempech“ podané do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí mohou být odchylně od článku 8 předloženy v souladu s kritérii stanovenými v rozhodnutí 2009/578/ES nebo v rozhodnutí 2009/564/ES, nebo v souladu s kritérii stanovenými v tomto rozhodnutí.

Licence na ekoznačku EU udělené podle kritérií stanovených v rozhodnutí 2009/564/ES nebo v rozhodnutí 2009/578/ES se smí používat po dobu 20 měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 10

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 25. ledna 2017.

Za Komisi
Karmenu VELLA
člen Komise

PŘÍLOHA

RÁMEC

KRITÉRIA PRO EKOZNAČKU EU

Kritéria pro udělování ekoznačky EU turistickému ubytování:

Povinná kritéria*Kritéria v oblasti celkového řízení*

Kritérium č. 1. Základ systému environmentálního řízení

Kritérium č. 2. Školení zaměstnanců

Kritérium č. 3. Informace pro hosty

Kritérium č. 4. Celková údržba

Kritérium č. 5. Sledování spotřeby

Energetická kritéria

Kritérium č. 6. Energetická účinnost zařízení pro vytápění vnitřních prostorů a zařízení pro ohřev vody

Kritérium č. 7. Energetická účinnost klimatizátorů a tepelných čerpadel na bázi vzduchu

Kritérium č. 8. Energetická účinnost osvětlení

Kritérium č. 9. Regulace teploty

Kritérium č. 10. Automatické vypínání zařízení pro vytápění, ventilaci a klimatizaci a automatické vypínání osvětlení

Kritérium č. 11. Venkovní topidla a venkovní klimatizace

Kritérium č. 12. Odběr elektřiny od dodavatelů využívajících obnovitelné zdroje

Kritérium č. 13. Uhlí a topné oleje

Kritéria týkající se vody

Kritérium č. 14. Účinnost vodovodního příslušenství: koupelnové baterie a sprchy

Kritérium č. 15. Účinnost vodovodního příslušenství: záchody a pisoáry

Kritérium č. 16. Snižování množství praného prádla opětovným používáním ručníků a lůžkovin

Kritéria týkající se odpadu a odpadních vod

Kritérium č. 17. Předcházení vzniku odpadu: plán k omezování odpadu ze stravovacích služeb

Kritérium č. 18. Předcházení vzniku odpadu: předměty na jedno použití

Kritérium č. 19. Třídění odpadu a jeho zasílání k recyklaci

Další kritéria

Kritérium č. 20. Zákaz kouření ve společných prostorech

Kritérium č. 21. Podpora dopravních prostředků šetrnějších k životnímu prostředí

Kritérium č. 22. Informace uváděné na ekoznačce EU

Nepovinná kritéria*Kritéria v oblasti celkového řízení*

Kritérium č. 23. Registrace v systému EMAS, certifikace ISO turistického ubytování (až 5 bodů)

Kritérium č. 24. Registrace v systému EMAS nebo certifikace ISO dodavatelů (až 5 bodů)

Kritérium č. 25. Služby s ekoznačkou (až 4 body)

Kritérium č. 26. Komunikace a vzdělávání v environmentální a sociální oblasti (až 2 body)

Kritérium č. 27. Sledování spotřeby: dílčí elektroměry a vodoměry (až 2 body)

Energetická kritéria

Kritérium č. 28. Energetická účinnost zařízení pro vytápění vnitřních prostorů a zařízení pro ohřev vody (až 3 body)

Kritérium č. 29. Energetická účinnost klimatizátorů a tepelných čerpadel na bázi vzduchu (až 3,5 bodu)

Kritérium č. 30. Tepelný výkon tepelných čerpadel na bázi vzduchu až 100 kW (3 body)

Kritérium č. 31. Energetická účinnost spotřebičů pro domácnost a energetická účinnost osvětlení (až 4 body)

Kritérium č. 32. Zpětné získávání tepla (až 3 body)

Kritérium č. 33. Regulace teploty a izolace oken (až 4 body)

Kritérium č. 34. Automatické vypínání zařízení/přístrojů (až 4,5 bodu)

Kritérium č. 35. Dálkové vytápění/chlazení a chlazení z kogenerace (až 4 body)

Kritérium č. 36. Elektrické osoušeče rukou s čidlem přiblížení (1 bod)

Kritérium č. 37. Emise ohřevačů pro vytápění vnitřních prostorů (1,5 bodu)

Kritérium č. 38. Odběr elektřiny od dodavatelů využívajících obnovitelné zdroje (až 4 body)

Kritérium č. 39. Vlastní místní výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (až 5 bodů)

Kritérium č. 40. Teplo z obnovitelných zdrojů energie (až 3,5 bodu)

Kritérium č. 41. Vyhřívání plaveckých bazénů (až 1,5 bodu)

Kritéria týkající se vody

Kritérium č. 42. Účinnost vodovodního příslušenství: koupelnové baterie a sprchy (až 4 body)

Kritérium č. 43. Účinnost vodovodního příslušenství: záchody a pisoáry (až 4,5 bodu)

Kritérium č. 44. Spotřeba vody myček nádobí (2,5 bodu)

Kritérium č. 45. Spotřeba vody praček (3 body)

Kritérium č. 46. Údaje o tvrdosti vody (až 1,5 bodu)

Kritérium č. 47. Optimalizovaná údržba bazénů (až 2,5 bodu)

Kritérium č. 48. Využívání dešťové a šedé vody (až 3 body)

Kritérium č. 49. Účinné zavlažování (1,5 bodu)

Kritérium č. 50. Používání původních nebo neinvazních nepůvodních druhů ve venkovní výsadbě (až 2 body)

Kritéria týkající se odpadu a odpadních vod

Kritérium č. 51. Výrobky z papíru (až 2 body)

Kritérium č. 52. Zboží dlouhodobé spotřeby (až 4 body)

Kritérium č. 53. Nabízení nápojů (2 body)

Kritérium č. 54. Pořizování detergentů a toaletních potřeb (až 2 body)

Kritérium č. 55. Minimalizace používání čisticích prostředků (1,5 bodu)

Kritérium č. 56. Odstraňování náledí (1 bod)

Kritérium č. 57. Použité textilie a nábytek (až 2 body)

Kritérium č. 58. Kompostování (až 2 body)

Kritérium č. 59. Čištění odpadních vod (až 3 body)

Další kritéria

Kritérium č. 60. Zákaz kouření na pokojích (1 bod)

Kritérium č. 61. Sociální politika (až 2 body)

Kritérium č. 62. Údržbářská vozidla (1 bod)

Kritérium č. 63. Nabízení dopravních prostředků šetrnějších k životnímu prostředí (až 2,5 bodu)

Kritérium č. 64. Nezpevněné plochy (1 bod)

Kritérium č. 65. Místní a ekologické produkty (až 4 body)

Kritérium č. 66. Vyhýbání se pesticidům (2 body)

Kritérium č. 67. Další environmentální a sociální opatření (až 3 body)

POSUZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ

Konkrétní požadavky na posuzování a ověřování jsou uvedeny u každého kritéria stanoveného v oddílech A a B.

Pokud má žadatel předložit prohlášení, dokumentaci, analýzy, protokoly o zkoušce nebo jiné doklady, aby prokázal soulad s kritérii, mohou tyto doklady pocházet od žadatele nebo popřípadě jeho dodavatele (dodavatelů) apod.

Příslušné subjekty přednostně uznávají osvědčení vydaná orgány, které jsou akreditovány podle příslušné harmonizované normy pro zkušební a kalibrační laboratoře, a ověření provedená subjekty, které jsou akreditovány podle příslušné harmonizované normy pro orgány certifikující produkty, procesy a služby. Akreditace se provádí podle ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽¹⁾.

Informace získané z environmentálních prohlášení předložených v rámci unijního systému pro environmentální řízení podniků a audit ⁽²⁾ (EMAS) se považují za doklady rovnocenné osvědčením zmiňovaným v předchozím odstavci.

V náležitých případech lze použít jiné zkušební metody než ty, které se uvádějí u jednotlivých kritérií, pakliže je příslušný subjekt posuzující žádost uzná za rovnocenné.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

Je-li to vhodné, mohou příslušné subjekty vyžadovat podpůrnou dokumentaci a provádět nezávislá ověření.

Příslušné subjekty vykonají před udělením licence na ekoznačku EU úvodní návštěvu na daném místě a v průběhu období platnosti licence mohou v těchto návštěvách na místě pravidelně pokračovat.

Nezbytným předpokladem je, že služby musí splňovat všechny příslušné zákonné požadavky země (zemí), kde se „turistické ubytování“ nachází. Zaručeno musí být zejména následující:

1. Fyzické uspořádání nebo fyzická konstrukce musí vyhovovat unijním, vnitrostátním a místním právním a správním předpisům, pokud jde o energetickou účinnost a tepelnou izolaci, zdroje vody, úpravu vody a likvidaci odpadních vod (včetně chemických toalet), sběr a likvidaci odpadu, údržbu a opravy zařízení a o bezpečnostní a zdravotnická nařízení, a veškerým příslušným právním a správním předpisům v dané oblasti, které se týkají ochrany krajiny a biologické rozmanitosti.
2. Podnik musí provozovat svou činnost a být zaregistrován v souladu s požadavky vnitrostátních nebo místních předpisů a jeho personál musí být legálně zaměstnán a pojištěn. Personál musí disponovat písemnou smlouvou podle vnitrostátních zákonů, musí mu být vyplácena alespoň minimální mzda, která byla stanovena na vnitrostátní nebo regionální úrovni v kolektivních dohodách (neexistují-li kolektivní dohody, musí být personálu vyplácena alespoň zákonná minimální mzda stanovená na vnitrostátní nebo regionální úrovni) a jeho pracovní doba musí být v souladu s vnitrostátním právem.

Žadatel musí prohlásit a prokázat, že předmětné zařízení tyto požadavky splňuje, k čemuž použije nezávislé ověření nebo písemné doklady, aniž by tím byly dotčeny vnitrostátní právní předpisy o ochraně údajů (např. stavební povolení/oprávnění, prohlášení odborníků vysvětlující, jakým způsobem jsou dodrženy vnitrostátní právní předpisy a místní správní předpisy týkající se výše uvedených aspektů budov, kopie písemně formulované sociální politiky, kopie smluv, doklady o registraci pracovníků ve vnitrostátním systému pojištění, úřední doklad/rejstřík evidující jména a počet zaměstnanců vypracovaný inspekcí práce při místní samosprávě nebo jejím zástupcem). Při návštěvě na místě mohou navíc proběhnout přímé rozhovory s náhodně vybranými zaměstnanci.

ODDÍL A

KRITÉRIA UVEDENÁ V ČL. 3 PÍSM. a)

CELKOVÉ ŘÍZENÍ

Kritérium č. 1. Základ systému environmentálního řízení

Zařízení poskytující turistické ubytování musí mít položen základ systému environmentálního řízení spočívající:

- v **environmentální politice**, která ve vztahu k dané službě definuje nejdůležitější environmentální aspekty, pokud jde o energii, vodu a odpad;
- v přesném **akčním programu**, který vytyčuje cíle, jichž by se mělo při řešení definovaných environmentálních aspektů dosáhnout; cíle se stanovují přinejmenším každé dva roky, a to s přihlédnutím k požadavkům stanoveným v tomto rozhodnutí o ekoznačce EU.

Pokud nejsou definované environmentální aspekty v souvislosti s touto ekoznačkou EU řešeny, měly by cíle pokud možno vycházet z ukazatelů environmentální výkonnosti a srovnávacích kritérií stanovených v referenčním dokumentu o osvědčených postupech pro environmentální řízení pro odvětví cestovního ruchu ⁽¹⁾ (EMAS);

- v procesu **interního hodnocení**, který umožňuje ověřovat alespoň jednou ročně výsledky organizace, co se týče plnění cílů vytyčených v akčním programu, a v případě potřeby určovat nápravná opatření.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/611 ze dne 15. dubna 2016 o referenčním dokumentu o osvědčených postupech pro environmentální řízení, odvětvových indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí a srovnávacích kritériích pro odvětví cestovního ruchu podle nařízení (ES) č. 1221/2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) (Úř. věst. L 104, 20.4.2016, s. 27).

Informace o postupech uvedených v předchozím odstavci musí být hostům a zaměstnancům k dispozici k nahlédnutí.

V postupu interního hodnocení a v akčním programu se v případě nutnosti posuzují připomínky a podněty, které se od hostů získávají prostřednictvím dotazníku zmiňovaného u kritéria č. 3.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria a spolu s ním:

- kopii formulované environmentální politiky,
- akční program a
- hodnotící zprávu, kterou je nutno příslušnému orgánu poskytnout do dvou let po předložení žádosti; každé dva roky se pak dodává její aktualizované znění.

U žadatelů, kteří jsou registrováni v systému EMAS nebo kteří jsou certifikováni podle normy ISO 14001, se má za to, že toto kritérium splňují. V tomto případě se jako doklad poskytuje certifikát ISO 14001 nebo osvědčení o registraci v systému EMAS. V případě certifikace podle normy ISO 14001 se k žádosti přikládá zpráva, jež shrnuje výsledky při plnění cílů stanovených v akčním programu.

Kritérium č. 2. Školení zaměstnanců

- (a) Zařízení poskytující turistické ubytování musí personálu (včetně externích pracovníků získaných přes třetí osobu) nabízet informace a školení, mimo jiné mu dávat k dispozici písemné postupy nebo příručky, aby se zajistilo uplatňování environmentálních opatření a zvýšilo se povědomí zaměstnanců o environmentálně odpovědném chování v souladu s povinnými a příslušnými nepovinnými kritérii vázanými na tuto ekoznačku EU. Součástí školení pro personál musí být konkrétně:
- (i) informace o environmentální politice a akčním plánu daného ubytovacího zařízení a o ekoznačce EU pro turistické ubytování;
 - (ii) informace o opatřeních k úspoře energie, pokud jde o osvětlení, klimatizaci a vytápění poté, co zaměstnanci opustí místnost nebo pokud jsou otevřena okna;
 - (iii) informace o opatřeních k úspoře vody, pokud jde o kontroly úniků, zavlažování, četnost výměny lůžkovin a ručníků a proplachování bazénových filtrů;
 - (iv) informace o opatřeních k minimalizaci používání chemických látek, pokud jde o chemické prostředky pro úklid, mytí nádobí, dezinfikování, praní prádla a jiné speciální čisticí prostředky (např. pro proplachování bazénových filtrů), které se používají jen tehdy, je-li to nezbytné; a jsou-li k dispozici informace o dávkování, spotřeba uvedených produktů musí zůstat v mezích, které jsou vyznačeny na obalech nebo které doporučuje výrobce;
 - (v) informace o snižování množství odpadu a o jeho třídění, pokud jde o předměty na jedno použití a kategorie odpadu;
 - (vi) informace o tom, jaké environmentálně šetrnější dopravní prostředky mají zaměstnanci k dispozici;
 - (vii) podle kritéria č. 3 informace o tom, co jsou zaměstnanci povinni sdělovat hostům.
- (b) Veškerému novému personálu je nutno odpovídající školení poskytnout během prvních čtyř týdnů po nástupu do zaměstnání a veškerý ostatní personál pak musí k výše uvedeným aspektům dostávat alespoň jednou ročně aktualizované informace.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s podrobnými informacemi o programu školení a jeho obsahu a upřesní, který druh školení byl tomu kterému členu personálu poskytnut a kdy. Data a typy školení pracovníků se zaznamenávají jako důkaz, že toto aktualizované školení proběhlo.

Kritérium č. 3. Informace pro hosty

- (a) Zařízení poskytující turistické ubytování musí informace nabízet též hostům, aby se zajistilo uplatňování environmentálních opatření a zvýšilo se povědomí hostů o environmentálně odpovědném chování v souladu s povinnými a příslušnými nepovinnými kritérii vázanými na tuto ekoznačku EU. Informace se hostům podávají aktivně ústní nebo písemnou formou na recepci nebo na pokojích a jejich součástí jsou zejména:
- (i) informace o environmentální politice daného ubytovacího zařízení a o ekoznačce EU pro turistické ubytování;
 - (ii) informace o opatřeních k úspoře energie, pokud jde o osvětlení, klimatizaci a vytápění poté, co hosté opustí místnost nebo pokud jsou otevřena okna;
 - (iii) informace o opatřeních k úspoře vody, pokud jde o kontroly úniků a o četnost výměny lůžkovin a ručníků;
 - (iv) informace o snižování množství odpadu a o jeho třídění, pokud jde o předměty na jedno použití, kategorie odpadu a o tom, co nesmí být vypouštěno spolu s odpadními vodami. V místnosti, kde se podávají snídaně a večeře, musí být také umístěn plakát nebo jakýkoliv jiný informační materiál s návodem, jak omezovat potravinový odpad;
 - (v) informace o tom, jaké environmentálně šetrnější dopravní prostředky mají hosté k dispozici;
 - (vi) informace o místních turistických zajímavostech, průvodcích, restauracích, trzích a řemeslných centrech.
- (b) Hosté dostávají přes internet nebo v místě dotazník, ve kterém se zjišťuje jejich názor na obecné environmentální aspekty v zařízení poskytujícím turistické ubytování uvedené v písmeni a) a jejich celková spokojenost se zázemím a službami daného turistického ubytování. Zařízení musí mít zaveden jasný proces, ve kterém jsou zaznamenávány připomínky, stížnosti a odpovědi zákazníků a podniknutá nápravná opatření.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s kopiemi informací, jež jsou hostům poskytovány. Žadatel uvede, jakými postupy tyto informace a dotazníky šíří a shromažďuje a jak zohledňuje vznesené podněty.

Kritérium č. 4. Celková údržba

Nejméně jednou do roka, nebo častěji, vyžadují-li to právní předpisy či příslušné instrukce výrobců, musí proběhnout preventivní údržba zařízení/přístrojů. Součástí této údržby je kontrola možných problémů s těsněním a ověření řádného fungování alespoň u energetických zařízení (přístrojů pro vytápění, ventilaci a klimatizaci, chladicích systémů atd.) a vodních zařízení (instalátorského příslušenství, zavlažovacích systémů apod.) v areálu ubytovacího zařízení.

Zařízení, která používají chladiwa, na která se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 ⁽¹⁾, musí být kontrolována a udržována následovně:

- (a) u zařízení, jež obsahují fluorované skleníkové plyny v množství 5 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, ale menším než 50 tun ekvivalentu CO₂, probíhá kontrola a údržba nejméně jednou za 12 měsíců, nebo pokud je v zařízení instalován systém detekce úniků, nejméně jednou za 24 měsíců;
- (b) u zařízení, jež obsahují fluorované skleníkové plyny v množství 50 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, ale menším než 500 tun ekvivalentu CO₂, probíhá kontrola a údržba nejméně jednou za 6 měsíců, nebo pokud je v zařízení instalován systém detekce úniků, nejméně jednou za 12 měsíců;
- (c) u zařízení, jež obsahují fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, probíhá kontrola a údržba nejméně jednou za 3 měsíce, nebo pokud je v zařízení instalován systém detekce úniků, nejméně jednou za 6 měsíců.

Všechny údržbářské činnosti musí být zaznamenány do zvláštního rejstříku údržby, přičemž je třeba uvést, jaké množství vody uniká ze zařízení pro dodávku vody.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 ze dne 16. dubna 2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006 (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 195).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu se stručným popisem programu údržby a s údaji o osobách nebo společnostech, jež tuto údržbu a vedení údržbářského rejstříku zajišťují.

Kritérium č. 5. Sledování spotřeby

Zařízení poskytující turistické ubytování musí mít zavedeny postupy, které mu v měsíčních nebo alespoň ročních intervalech umožňují shromažďovat a sledovat přinejmenším níže uvedené údaje:

- (a) údaje o měrné spotřebě energie (kWh/lůžkonoc a/nebo kWh/m² vnitřní plochy za rok);
- (b) procento konečné spotřeby energie uspokojené energií z obnovitelných zdrojů vyrobenou na místě (%);
- (c) údaje o spotřebě vody na lůžkonoc (l/lůžkonoc), včetně vody použité na závlahu (pokud se jí k tomuto účelu využívá) a vody spotřebované při jakýchkoli jiných činnostech;
- (d) údaje o produkci odpadu na lůžkonoc (kg/lůžkonoc). Potravinový odpad se sleduje zvlášť ⁽¹⁾;
- (e) údaje o spotřebě chemických prostředků pro úklid, mytí nádobí, praní, dezinfikování a jiných speciálních čisticích prostředků (např. prostředků pro proplachování bazénových filtrů) (kg nebo l/lůžkonoc), přičemž musí být uvedeno, zda se jedná o prostředky připravené k okamžitému použití, nebo o prostředky nezředěné;
- (f) procentuální podíl produktů se štítkem ISO typu I (%) používaných v rámci příslušných nepovinných kritérií stanovených v tomto rozhodnutí o ekoznačce EU.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s popisem postupů pro shromažďování a sledování údajů. Zařízení poskytující turistické ubytování je povinno podávat krátký souhrn shromážděných údajů o výše uvedených parametrech spotřeby a také interní hodnotící zprávu zmiňovanou u kritéria č. 1, které je nutno poskytnout příslušnému subjektu do dvou let po předložení žádosti a dále každé dva roky.

ENERGIE

Kritérium č. 6. Energetická účinnost zařízení pro vytápění vnitřních prostorů a zařízení pro ohřev vody

- (a) Teplovodní zařízení pro vytápění vnitřních prostorů, která jsou instalována během doby platnosti licence na ekoznačku EU, musí:
 - (i) být vysoce účinnou kogenerační jednotkou, tak jak je definována ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽²⁾, nebo
 - (ii) mít sezónní energetickou účinnost vytápění a/nebo limity emisí skleníkových plynů v souladu s hodnotami uvedenými v následujících tabulkách, a to podle výpočtů na základě rozhodnutí Komise 2014/314/EU ⁽³⁾:

Typ teplovodního ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů	Ukazatel účinnosti
Všechna zařízení pro vytápění vnitřních prostorů s výjimkou kotlových ohřívačů na tuhou biomasu a ohřívačů s tepelným čerpadlem	Minimální sezónní energetická účinnost vytápění (η_s) ≥ 98 %
Kotlové ohřívače na tuhou biomasu	Minimální sezónní energetická účinnost vytápění (η_s) ≥ 79 %

⁽¹⁾ Platí v případě, že jsou poskytovány stravovací služby a místní zařízení pro nakládání s odpady umožňují oddělený sběr organického odpadu.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2014/314/EU ze dne 28. května 2014, kterým se stanoví kritéria pro udělování ekoznačky EU pro teplovodní ohřívače (Úř. věst. L 164, 3.6.2014, s. 83).

Typ teplovodního ohřívače pro vytápění vnitřních prostorů	Ukazatel účinnosti
Ohřívače s tepelným čerpadlem (pro tepelná čerpadla, která využívají chladiv s GWP $\leq 2\,000$, platí dvě varianty, 2. varianta je pro tepelná čerpadla, která používají chladiva s GWP $\leq 2\,000$, povinná)	1. varianta – Minimální sezónní energetická účinnost vytápění/hodnoty GWP chladiva
	$\eta_s \geq 107 \text{ \%}/[0 - 500]$ $\eta_s \geq 110 \text{ \%}/(500 - 1\,000]$ $\eta_s \geq 120 \text{ \%}/(1\,000 - 2\,000]$ $\eta_s \geq 130 \text{ \%}/> 2\,000$
	2. varianta – Limity emisí skleníkových plynů
	150 g ekvivalentu CO ₂ /kWh tepelného výkonu

- (b) Lokální zařízení pro vytápění vnitřních prostorů, která jsou instalována během doby platnosti licence na ekoznačku EU, musí splňovat požadavky na minimální sezónní energetickou účinnost vytápění stanovené v nařízení Komise (EU) 2015/1185 ⁽¹⁾ nebo v nařízení Komise (EU) 2015/1188 ⁽²⁾.
- (c) Zařízení pro ohřev vody, která jsou instalována během doby platnosti licence na ekoznačku EU, musí vykazovat alespoň tyto příslušné ukazatele energetické účinnosti:

Typ ohřívače vody	Ukazatel energetické účinnosti
Všechny ohřívače vody s deklarovaným zátěžovým profilem $\leq S$	Energetická třída A ^(b)
Všechny ohřívače vody, s výjimkou ohřívačů vody s tepelným čerpadlem, s deklarovaným zátěžovým profilem $> S$ a $\leq XXL$	Energetická třída A ^(b)
Ohřívače vody s tepelným čerpadlem s deklarovaným zátěžovým profilem $> S$ a $\leq XXL$	Energetická třída A+ ^(b)
Všechny ohřívače vody s deklarovaným zátěžovým profilem $> XXL$ (3XL a 4XL)	Energetická účinnost ohřevu vody $\geq 131 \text{ \%}$ ^(c)

^(b) Podle definice v příloze II nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 812/2013 ⁽¹⁾.

^(c) Podle definice v příloze VI nařízení Komise (EU) č. 814/2013 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 812/2013 ze dne 18. února 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích ohřívačů vody, zásobníků teplé vody a souprav sestávajících z ohřívače vody a solárního zařízení (Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 83).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 814/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů vody a zásobníků teplé vody (Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 162).

- (d) Stávající kogenerační jednotky musí splňovat definici vysoké účinnosti uvedenou v příloze III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ⁽³⁾, nebo v příloze II směrnice 2012/27/EU, pokud byly instalovány po 4. prosinci 2012.
- (e) Stávající teplovodní kotle na kapalná nebo plynná paliva, tak jak jsou definovány ve směrnici Rady 92/42/EHS ⁽⁴⁾, musí splňovat normy účinnosti odpovídající označení nejméně třemi hvězdičkami, jak je stanoveno v uvedené směrnici. Účinnost kotlů vyňatých z oblasti působnosti směrnice 92/42/EHS musí být v souladu s pokyny výrobce a s vnitrostátními a místními právními předpisy o účinnosti, avšak ani u takových stávajících kotlů (s výjimkou kotlů na biomasu) nesmí být akceptována účinnost nižší než 88 %.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) 2015/1185 ze dne 24. dubna 2015, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign lokálních topidel na tuhá paliva (Úř. věst. L 193, 21.7.2015, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) 2015/1188 ze dne 28. dubna 2015, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign lokálních topidel (Úř. věst. L 193, 21.7.2015, s. 76).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií a o změně směrnice 92/42/EHS (Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 92/42/EHS ze dne 21. května 1992 o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva (Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 17).

Posuzování a ověřování

V případě požadavků uvedených v písmenech (a), (b) a (c) informuje držitel licence příslušný subjekt o nové instalaci příslušných zařízení během doby platnosti licence na ekoznačku EU a poskytne mu technické specifikace od výrobce nebo od odborných techniků, kteří jsou za instalaci, prodej nebo údržbu předmětných zařízení pro vytápění vnitřních prostorů a pro ohřev vody odpovědní, s vysvětlením, jakým způsobem jsou požadavky na účinnost splněny. U teplovodních ohřívačů s ekoznačkou EU se má za to, že požadavku uvedenému v písm. (a) bodu (ii) vyhovují. Produkty označené jinými štítky ISO typu I, které splňují kterýkoli z požadavků vyjmenovaných v písmenech (a) až (e), se považují za vyhovující příslušnému bodu tohoto kritéria. Používá-li zařízení teplovodní ohřívače s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím 2014/314/EU. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku typu I nebo kopii etikety z obalu a poukáže na požadavky na štítek ISO typu I uvedené v písmenech (a) až (e). U požadavků zmiňovaných v písmenech (d) a (e) předloží žadatel technické specifikace od výrobce nebo od odborných techniků, kteří jsou za instalaci, prodej nebo údržbu předmětných zařízení pro vytápění vnitřních prostorů a pro ohřev vody odpovědní, s vysvětlením, jakým způsobem jsou požadavky na účinnost splněny.

Kritérium č. 7. Energetická účinnost klimatizátorů a tepelných čerpadel na bázi vzduchu

Klimatizátory a tepelná čerpadla na bázi vzduchu pro domácnost, které jsou instalovány během doby platnosti licence na ekoznačku EU, musí náležet alespoň k těmto příslušným energetickým třídám, tak jak jsou definovány v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 626/2011 ⁽¹⁾:

Typ	Třída energetické účinnosti (chlazení/vytápění)
Monosplit < 3 kW	A+++ / A+++
Monosplit 3–4 kW	A+++ / A+++
Monosplit 4–5 kW	A+++ / A++
Monosplit 5–6 kW	A+++ / A+++
Monosplit 6–7 kW	A++ / A+
Monosplit 7–8 kW	A++ / A+
Monosplit > 8 kW	A++ / A++
Multisplit	A++ / A+

Poznámka: Toto kritérium platí pro elektrické klimatizátory vzduchu a tepelná čerpadla na bázi vzduchu s jmenovitým výkonem ≤ 12 kW pro chlazení, nebo pro vytápění, pokud výrobek nemá funkci chlazení. Toto kritérium se nevztahuje na zařízení, která používají jiné než elektrické zdroje energie, a na zařízení, která na straně kondenzátoru, nebo výparníku, nebo na obou stranách nepoužívají vzduch jako teplosnosnou látku.

Posuzování a ověřování

Držitel licence informuje příslušný subjekt o nové instalaci výše uvedených zařízení během doby platnosti licence na ekoznačku EU a poskytne mu technické specifikace od výrobce nebo od odborných techniků, kteří jsou za instalaci, prodej nebo údržbu klimatického systému odpovědní, s vysvětlením, jakým způsobem jsou požadavky na účinnost splněny.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 626/2011 ze dne 4. května 2011, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích klimatizátorů vzduchu (Úř. věst. L 178, 6.7.2011, s. 1).

Kritérium č. 8. Energetická účinnost osvětlení

(a) Ke dni udělení licence na ekoznačku EU:

- (i) musí být nejméně 40 % veškerého osvětlení v zařízení poskytujícím turistické ubytování přinejmenším třídy A, stanoveno v souladu s přílohou VI nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 874/2012 ⁽¹⁾;
- (ii) musí být nejméně 50 % osvětlení v místech, kde je pravděpodobné, že budou světelné zdroje zapnuty více než pět hodin denně, alespoň třídy A, stanoveno v souladu s přílohou VI nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 874/2012.

(b) Nejpozději do dvou let od data udělení licence na ekoznačku EU:

- (i) musí být nejméně 80 % veškerého osvětlení v zařízení poskytujícím turistické ubytování přinejmenším třídy A, stanoveno v souladu s přílohou VI nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 874/2012;
- (ii) musí být 100 % osvětlení v místech, kde je pravděpodobné, že budou světelné zdroje zapnuty více než pět hodin denně, alespoň třídy A, stanoveno v souladu s přílohou VI nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 874/2012.

Poznámka: Procentuální podíly jsou stanoveny s ohledem na celkové množství svítidel, u kterých lze použít energeticky úsporné zdroje. Výše uvedené cíle se nevztahují na svítidla, jejichž fyzikální vlastnosti používání energeticky úsporných zdrojů neumožňují.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu písemné zprávy uvádějící celkový počet světelných zdrojů a svítidel, které jsou vhodné pro energeticky úsporné osvětlení, počet provozních hodin a množství energeticky úsporných světelných zdrojů a svítidel, které náleží přinejmenším do třídy A, stanoveno v souladu s přílohou VI nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 874/2012. Ve zprávách je také nutno vysvětlit, proč nelze nahradit osvětlení v případech, kdy fyzikální vlastnosti používání energeticky úsporných světelných zdrojů a svítidel neumožňují. Podávají se dvě zprávy – první v den podání žádosti a druhá nejpozději do dvou let od data udělení licence.

Fyzikálními vlastnostmi, jež mohou bránit používání energeticky úsporných žárovek, jsou například: dekorativnost osvětlení, kdy je zapotřebí zvláštních světelných zdrojů a svítidel; stmívatelnost osvětlení; situace, kdy energeticky úsporné osvětlení nemusí být dostupné. V takových případech je nutno doložit, z jakého důvodu nelze energeticky úsporných světelných zdrojů a svítidel využít. Skutečnost lze prokázat například fotografiemi instalovaného druhu osvětlení.

Kritérium č. 9. Regulace teploty

Teplota v každém společném prostoru (například v restauracích, společenských prostorech, konferenčních místnostech) musí být individuálně regulována v rámci následujícího stanoveného rozmezí:

- (i) během léta se teplota ve společném prostoru v režimu chlazení nastavuje na 22 °C nebo více (± 2 °C na přání zákazníka);
- (ii) během zimy se teplota ve společném prostoru v režimu vytápění nastavuje na 22 °C nebo méně (± 2 °C na přání zákazníka).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s dokumentací o termoregulačních systémech nebo postupech, které se uplatňují pro nastavování uvedených teplotních rozmezí.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 874/2012 ze dne 12. července 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích elektrických světelných zdrojů a svítidel (Úř. věst. L 258, 26.9.2012, s. 1).

Kritérium č. 10. Automatické vypínání zařízení pro vytápění, ventilaci a klimatizaci a automatické vypínání osvětlení

- (a) Systémy/zařízení pro vytápění, ventilaci a klimatizaci, které jsou instalovány během doby platnosti licence na ekoznačku EU, musí být vybaveny automatickým vypínáním při otevření oken a při odchodu hostů z místnosti.
- (b) Během doby platnosti licence na ekoznačku EU musí být při stavbě a/nebo rekonstrukci všech nových a/nebo renovovaných pronajímaných ubytovacích prostor/pokojů instalovány automatické systémy (např. čidla, centralizované klíče/karty atd.), které při odchodu hostů z místnosti zhasínají všechna světla.

Poznámka: Malá ubytovací zařízení (do 5 místností) jsou z tohoto požadavku vyloučena.

Posuzování a ověřování

O nové instalaci automatického vypínání systémů nebo přístrojů pro vytápění, ventilaci a klimatizaci a osvětlení během doby platnosti licence na ekoznačku EU musí držitel licence informovat příslušný subjekt a poskytnout mu technické specifikace od odborných techniků, kteří jsou za instalaci nebo údržbu těchto systémů/přístrojů odpovědní.

Kritérium č. 11. Venkovní topidla a venkovní klimatizace

Zařízení poskytující turistické ubytování nesmí používat žádná zařízení pro venkovní topení nebo venkovní klimatizaci.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria. Soulad se ověřuje během návštěvy na místě.

Kritérium č. 12. Odběr elektřiny od dodavatelů využívajících obnovitelné zdroje

- (a) Existují-li v místě ubytovacího zařízení **jeden až čtyři dodavatelé, kteří nabízejí individuální ekologické tarify s 50 % elektřiny z obnovitelných zdrojů energie nebo osvědčení o samostatných zárukách původu:**

Zařízení poskytující turistické ubytování musí odebírat nejméně 50 % elektřiny z obnovitelných zdrojů energie podle definice ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽¹⁾ Za tímto účelem:

Zařízení poskytující turistické ubytování musí přednostně uzavřít smlouvu na **individuální tarif za dodávky elektřiny**, který zahrnuje nejméně z 50 % elektřinu z obnovitelných zdrojů energie. Tento požadavek je splněn buď v případě, že je celková skladba paliv používaná pro produkty uváděné na trh dodavatelem deklarována jako skladba tvořená minimálně z 50 % energií z obnovitelných zdrojů, nebo v případě, že je skladba paliv použitá pro produkt v rámci nasmlouvaného tarifu deklarována jako skladba tvořená minimálně z 50 % energií z obnovitelných zdrojů.

Nebo:

Minimální 50 % podíl energie z obnovitelných zdrojů lze alternativně získat i prostřednictvím **odděleného nákupu** záruk původu, tak jak jsou definovány v čl. 2 písm. j) směrnice 2009/28/ES, které jsou obchodovány v souladu se zásadami a pravidly fungování evropského systému energetických osvědčení (EECS). U této alternativy musí být splněny následující podmínky:

- (i) vnitrostátní předpisy vyvážející i dovážející země stanoví oblastní protokoly, které jsou akreditovány sdružením vydávajících orgánů (AIB) podle zásad a pravidel fungování systému EECS, aby se v případě, kdy se zákazník rozhodne pro oddělený nákup záruk původu, zamezilo dvojímu započítávání;
- (ii) množství záruk původu získaných odděleným nákupem se musí shodovat s žadatelovou spotřebou elektřiny v průběhu téhož období.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnice 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

- (b) Existuje-li v místě ubytovacího zařízení **nejméně pět dodavatelů individuálních tarifů za dodávky elektřiny, kteří nabízejí 100 %** elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, musí zařízení poskytující turistické ubytování odebrat 100 % své elektřiny z obnovitelných zdrojů energie prostřednictvím individuálního ekologického tarifu. Tento požadavek je splněn buď v případě, že je celková skladba paliv používaná pro produkty uváděné na trh dodavatelem deklarována jako skladba tvořená ze 100 % energií z obnovitelných zdrojů, nebo v případě, že je skladba paliv použitá pro produkt v rámci nasmlouvaného tarifu deklarována jako skladba tvořená ze 100 % energií z obnovitelných zdrojů.

Poznámka: Na zařízení poskytující turistické ubytování, v jejichž případě se nejedná o situaci uvedenou v písmeni (a) nebo (b), se tyto požadavky nevztahují. Do minimálního počtu dodavatelů zmiňovaných v písmenech (a) a (b) se zahrnují pouze dodavatelé nabízející výkon a napětí, které dotčené zařízení požaduje.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení od dodavatele či dodavatelů elektřiny/záruk původu (nebo smlouvu či smlouvy s nimi), kde musí být uvedena povaha předmětných obnovitelných zdrojů energie a jaký procentuální podíl dodávané elektřiny pochází z obnovitelného zdroje, a seznam dodavatelů ekologických tarifů, kteří v místě ubytovacího zařízení nabízejí ekologickou elektřinu. V případě žadatelů, kteří využívají odděleného nákupu podle písmene (a), musí být navíc poskytnuta prohlášení dodavatele záruk původu dosvědčující splnění podmínek uvedených v písmeni (a).

Žadatelé, kteří nemají přístup k žádným poskytovatelům, již v místě ubytovacího zařízení nabízejí výše popisovaný tarif za dodávky elektřiny nebo záruky původu, poskytnou písemné doklady, které absenci přístupu k dodavatelům ekologického tarifu a oddělených záruk původu dosvědčují.

Podle čl. 2 písm. a) směrnice 2009/28/ES se energií z obnovitelných zdrojů rozumí energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž energie větrná, solární, aerotermální, geotermální, hydrotermální a energie z oceánů, vodní energie, energie z biomasy, ze skládkového plynu, z kalového plynu z čištění odpadních vod a z bioplynů.

Kritérium č. 13. Uhlí a topné oleje

Jako zdroj energie se nesmí používat topné oleje s obsahem síry vyšším než 0,1 % ani uhlí.

Poznámka: Toto kritérium platí pouze pro zařízení poskytující turistické ubytování, která mají samostatný systém vytápění.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria s uvedením povahy používaných zdrojů energie. Soulad se ověřuje během návštěvy na místě.

VODA

Kritérium č. 14. Účinnost vodovodního příslušenství: koupelnové baterie a sprchy

Aniž jsou dotčeny místní nebo vnitrostátní předpisy týkající se průtoku vody u koupelnových baterií a sprch, průměrný průtok vody u těchto zařízení nesmí překročit 8,5 l/min.

Poznámka: Tento požadavek se nevztahuje na vany a dešťové a masážní sprchy.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou dokumentací a vysvětlením, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje (např. používáním průtokoměru nebo malého vědra a hodinek). U zdravotnětechnických armatur s ekoznačkou EU nebo produktů s jinými štítky ISO typu I, které uspokojují výše uvedené požadavky, se má za to, že kritérium splňují. Používá-li zařízení zdravotnětechnické armatury s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím 2013/250/EU ⁽¹⁾. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku ISO typu I nebo kopii etikety z obalu a poukáže na požadavky na štítek ISO typu I, které odpovídají výše uvedeným požadavkům.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2013/250/EU ze dne 21. května 2013, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU zdravotnětechnickým armaturám (Úř. věst. L 145, 31.5.2013, s. 6).

Kritérium č. 15. Účinnost vodovodního příslušenství: záchody a pisoáry

Aniž jsou dotčeny místní nebo vnitrostátní předpisy týkající se splachování záchodů a pisoárů:

- (a) u žádného pisoáru v ubytovacím zařízení se nepřipouští nepřetržité splachování;
- (b) záchody instalované během doby platnosti licence na ekoznačku EU musí vykazovat účinné spláchnutí $\leq 4,5$ l.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a spolu s ním také příslušnou dokumentaci. Pokud jde o požadavek uvedený v písmeni (b), informuje držitel licence příslušný subjekt o nové instalaci záchodů během doby platnosti licence na ekoznačku EU a poskytne mu příslušnou dokumentaci. U splachovacích záchodů a pisoárů s ekoznačkou EU nebo záchodů a pisoárů s jiným štítkem ISO typu I, které uspokojují výše uvedené požadavky, se má za to, že kritérium splňují. Používá-li zařízení záchody a pisoáry s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím Komise 2013/641/EU⁽¹⁾. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku typu I nebo kopii etikety z obalu a poukáže na požadavky na štítek ISO typu I, které odpovídají výše uvedeným požadavkům.

Kritérium č. 16. Snižování množství praného prádla opětovným používáním ručníků a lůžkovin

Zařízení poskytující turistické ubytování standardně mění lůžkoviny a ručníky s četností, kterou si stanovilo ve svém environmentálním akčním programu, přičemž tato četnost musí být nižší než každý den, s výjimkou případů, kdy častější výměnu vyžaduje legislativa nebo vnitrostátní právní předpisy či certifikační systém třetí strany, jehož se daná ubytovací služba účastní. Častější výměna se provádí pouze tehdy, když o to hosté výslovně požádají.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou dokumentací ohledně četnosti výměny, kterou si stanovilo dané zařízení poskytující turistické ubytování nebo která je stanovena certifikačním systémem třetí strany či legislativou nebo vnitrostátními právními předpisy.

ODPAD A ODPADNÍ VODY**Kritérium č. 17. Předcházení vzniku odpadu: plán k omezování odpadu ze stravovacích služeb**

Aniž jsou dotčeny místní nebo vnitrostátní předpisy o poskytování stravovacích služeb:

- (a) aby se snížilo množství obalového odpadu, nesmějí se ve stravovacích službách používat jednorpcová balení trvanlivých potravin (např. kávy, cukru, čokoládového prášku; výjimku představují čajové sáčky);
- (b) aby se vyvážilo množství obalového/potravinového odpadu v závislosti na sezóně, v případě veškerých potravin rychle podléhajících zkáze (např. jogurtů, džemů, medu, studeného masa, sladkého pečiva) musí zařízení poskytující turistické ubytování řídit nabídku jídla hostům tak, aby minimalizovalo potravinový i obalový odpad. Zařízení poskytující turistické ubytování se za tímto účelem řídí zdokumentovaným postupem vázaným na akční program (kritérium č. 1), ve kterém je upřesněno, jak je na základě počtu hostů optimalizováno vyvážení obalového/potravinového odpadu.

Toto kritérium se nevztahuje na obchody a prodejní automaty ve správě zařízení poskytujícího turistické ubytování a na jednorpcová balení cukru a kávy na pokojích pod podmínkou, že výrobky používané pro tento účel pocházejí ze spravedlivého obchodu a/nebo jsou certifikovány jako ekologické a že použité kávové kapsle (v příslušných případech) se vracejí výrobci k recyklaci.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2013/641/EU ze dne 7. listopadu 2013, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU splachovacím záchodům a pisoárům (Úř. věst. L 299, 9.11.2013, s. 38).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria a spolu s ním také zdokumentovaný postup, ve kterém je nastíněno, jakým způsobem je minimalizován potravinový i obalový odpad. Rovněž je třeba uvést případné právní předpisy, které vyžadují používání výrobků v jednorazových baleních. V příslušných případech je též nutno předložit doklady prokazující splnění podmínek, které jsou vyžadovány pro uplatnění výjimky (např. prohlášení výrobce kávových kapslí o zpětném odběru, obalové etikety dokládající ekologický původ a/nebo zakoupení výrobku v rámci spravedlivého obchodu). Soulad se ověřuje během návštěvy na místě.

Potraviny rychle podléhající zkáze jsou definovány jako potraviny, které podléhají rozkladu nebo kazivosti, zpravidla se jedná o potraviny, které jsou například minimálně zpracovány nebo které nejsou jiným způsobem konzervovány a které se musí uchovávat v chladicích zařízeních, aby se u nich proces rozkladu a ztráta kvality zpomalila (Codex Alimentarius).

Kritérium č. 18. Předcházení vzniku odpadu: předměty na jedno použití

- (a) Hostům nesmí být na pokojích dávány k dispozici toaletní potřeby na jedno použití (sprchovací čepice, kartáčky, pilníky na nehty, šampony, mýdla atd.), s výjimkou případů, kdy o ně hosté požádají nebo kdy je jejich poskytování povinné podle právních předpisů či je požadováno v rámci nezávislého systému hodnocení/certifikace kvality nebo v rámci politiky kvality hotelového řetězce, jichž se dané zařízení poskytlující turistické ubytování účastní.
- (b) Na pokojích a v restauraci/baru nesmí být hostům v rámci stravovacích služeb nabízeny předměty na jedno použití (šálky, talíře, příbory a nádoby na vodu), ledaže má žadatel ve vztahu k těmto předmětům uzavřenu smlouvu s určitým recyklačním zařízením.
- (c) Na pokojích se nesmějí používat ručníky a lůžkoviny na jedno použití (výjimkou jsou lůžkové podložky).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou dokumentací, jež vysvětluje způsob dosahování souladu s tímto kritériem. Rovněž je nutno uvést případné právní předpisy nebo nezávislé systémy hodnocení/certifikace kvality, které vyžadují používání předmětů na jedno použití. Soulad se ověřuje během návštěvy na místě.

Kritérium č. 19. Třídění odpadu a jeho zasílání k recyklaci

- (a) Aniž jsou dotčeny místní nebo vnitrostátní předpisy o třídění odpadu, na pokojích a/nebo na každém podlaží a/nebo na centrálním místě zařízení poskytlujícího turistické ubytování musí mít hosté k dispozici vhodné nádoby na tříděný odpad.
- (b) Zařízení poskytlující turistické ubytování musí odpad třídit do kategorií podle požadavků nebo doporučení dostupných místních zařízení pro nakládání s odpady, přičemž zvláštní pozornost je třeba věnovat toaletním potřebám a nebezpečnému odpadu, jako jsou tonery, inkousty, chladicí a elektrická zařízení, baterie, energeticky úsporné žárovky, léčiva a tuky/oleje.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria a poukáže na jednotlivé kategorie odpadu akceptované místními orgány a/nebo poskytne příslušné smlouvy s recyklačními zařízeními. Soulad se ověřuje během návštěvy na místě.

DALŠÍ KRITÉRIA

Kritérium č. 20. Zákaz kouření ve společných prostorách a místnostech

- (a) Ve všech společných vnitřních prostorách musí platit zákaz kouření.
- (b) Kouření musí být zakázáno v nejméně 80 % hostinských pokojů nebo pronajímaných ubytovacích prostorů (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnými doklady, např. fotografiemi nápisů či piktogramů umístěných uvnitř ubytovacího zařízení. Žadatel nahlásí počet hostinských pokojů a uvede, ve kterých se nesmí kouřit.

Kritérium č. 21. Podpora dopravních prostředků šetrnějších k životnímu prostředí

Na internetových stránkách zařízení poskytujícího turistické ubytování (pokud existují) a na místě musí být hostům a personálu k dispozici následující informace:

- (a) informace o tom, jaké jsou v místě dostupné environmentálně šetrnější dopravní prostředky, které lze využít k prohlídce města/obce, kde se ubytovací zařízení nachází (veřejná doprava, jízdní kola apod.);
- (b) informace o tom, jaké jsou v místě dostupné environmentálně šetrnější dopravní prostředky, které lze využít pro příjezd do města/obce, kde se ubytovací zařízení nachází, nebo pro odjezd z tohoto města/obce;
- (c) informace o případných speciálních nabídkách nebo o smlouvách s dopravci, které zařízení poskytující turistické ubytování nabízí svým hostům a personálu (např. o službě vyzvedávání hostů, hromadné autobusové dopravě pro personál, elektrických automobilech atd.)

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s kopiemi informací, které jsou k dispozici například na internetových stránkách, v brožurách apod.

Kritérium č. 22. Informace uváděné na ekoznačce EU

Na nepovinném štítku s textovým polem musí být napsáno:

„Toto ubytovací zařízení aktivně podniká kroky k omezení svého vlivu na životní prostředí:

- podporuje využívání obnovitelných zdrojů energie,
- zasazuje se o úspory energie a vody
- a snižuje množství odpadu.“

Vodítka k používání tohoto nepovinného štítku s textovým polem lze nalézt v „Pokynech pro používání loga ekoznačky EU“ na webové stránce:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s vysvětlením, na jakém nosiči zamýšlí logo vyobrazovat.

ODDÍL B**KRITÉRIA UVEDENÁ V ČL. 3 PÍSM. b)****CELKOVÉ ŘÍZENÍ****Kritérium č. 23. Registrace v systému EMAS, certifikace ISO turistického ubytování (až 5 bodů)**

Zařízení poskytující turistické ubytování musí být zaregistrováno v systému Unie pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) (5 bodů) nebo musí mít certifikaci podle normy ISO 14001 (3 body) nebo podle normy ISO 50001 (2 body).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušný doklad o registraci v systému EMAS nebo o certifikaci či certifikacích ISO.

Kritérium č. 24. Registrace v systému EMAS nebo certifikace ISO dodavatelů (až 5 bodů)

Alespoň dva z hlavních dodavatelů výrobků nebo poskytovatelů služeb daného zařízení poskytujícího turistické ubytování musí být místní a musí být zaregistrováni v systému EMAS (5 bodů) nebo musí mít certifikaci podle normy ISO 14001 (2 body) nebo podle normy 50001 (1,5 bodu).

Pro účely tohoto kritéria se za místního poskytovatele služeb považuje dodavatel nacházející se v okruhu 160 km od předmětného ubytovacího zařízení.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušný doklad o registraci alespoň dvou ze svých hlavních dodavatelů v systému EMAS nebo o jejich certifikaci či certifikacích ISO.

Kritérium č. 25. Služby s ekoznačkou (až 4 body)

Veškeré externě zadávané prádelní a/nebo úklidové práce musí zajišťovat poskytovatel, jemuž byl udělen štítek ISO typu I (2 body za každou službu, nejvýše 4 body).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušný doklad o certifikaci ISO typu I dodavatelů prádelních a/nebo úklidových prací.

Kritérium č. 26. Komunikace a vzdělávání v environmentální a sociální oblasti (až 2 body)

- (a) Zařízení poskytující turistické ubytování musí hostům nabízet informace a naučné materiály o místní biologické rozmanitosti, krajině a opatřeních na ochranu přírody (1 bod).
- (b) Zábavní materiály a akce pro hosty (např. knihy, organizované programy, soutěže) musí zahrnovat vzdělávací prvky zaměřené na životní prostředí (1 bod).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a spolu s ním také příslušnou dokumentaci.

Kritérium č. 27. Sledování spotřeby: dílčí elektroměry a vodoměry (až 2 body)

V zařízení poskytujícím turistické ubytování musí být instalovány elektroměry a vodoměry, aby bylo možné shromažďovat údaje o spotřebě elektřiny a vody při různých činnostech a/nebo při provozu různých přístrojů, například o spotřebě v následujících kategoriích (1 bod za každou kategorii, nejvýše 2 body):

- (a) pokoje;
- (b) hřiště;
- (c) prádelna;
- (d) kuchyň;
- (e) konkrétní přístroje (např. chladničky, pračky).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a poskytne rovněž nákres s vyznačením konkrétních umístění příslušných elektroměrů a vodoměrů.

ENERGIE

Kritérium č. 28. Energetická účinnost zařízení pro vytápění vnitřních prostorů a zařízení pro ohřev vody (až 3 body)

V zařízení poskytujícím turistické ubytování musí být alespoň:

- (a) teplovodní zařízení pro vytápění vnitřních prostorů vyhovující kritériu č. 6 písm. (a) (1 bod);
- (b) lokální zařízení pro vytápění vnitřních prostorů náležející přinejmenším do energetické třídy A podle definice v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1186 ⁽¹⁾ (1 bod);
- (c) zařízení pro ohřev vody vyhovující kritériu č. 6 písm. (c) (1 bod).

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1186 ze dne 24. dubna 2015, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích lokálních topidel (Úř. věst. L 193, 21.7.2015, s. 20).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží technické specifikace od výrobce nebo od odborných techniků, kteří jsou za instalaci, prodej nebo údržbu předmětných zařízení pro vytápění vnitřních prostorů a pro ohřev vody odpovědní, s vysvětlením, jakým způsobem jsou požadavky na účinnost uvedené v kritériu č. 6 písmenech (a), (b) a (c) splněny. U teplovodních ohřívačů s ekoznačkou EU se má za to, že požadavku uvedenému v kritériu č. 6 písm. a) bodu ii) vyhovují. Produkty s jinými štítky ISO typu I, které uspokojí kterýkoli z požadavků uvedených v kritériu č. 6 písmenech (a), (b) a (c), budou považovány za vyhovující. Používá-li zařízení teplovodní ohřívače s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím 2014/314/EU. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku typu I nebo kopii etikety z obalu a poukáže na požadavky na štítek ISO typu I uvedené v písmenech (a), (b) a (c).

Kritérium č. 29. Energetická účinnost klimatizátorů a tepelných čerpadel na bázi vzduchu (až 3,5 bodu)

Zařízení poskytující turistické ubytování musí splňovat níže uvedené prahové hodnoty:

- (a) 50 % klimatizátorů nebo tepelných čerpadel na bázi vzduchu pro domácnost (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí vykazovat energetickou účinnost nejméně o 15 % vyšší, než je prahová hodnota stanovená v kritériu č. 7 (1,5 bodu);
- (b) 50 % klimatizátorů nebo tepelných čerpadel na bázi vzduchu pro domácnost (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí vykazovat energetickou účinnost nejméně o 30 % vyšší, než je prahová hodnota stanovená v kritériu č. 7 (3,5 bodu).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží technické specifikace od výrobce nebo od odborných techniků, kteří jsou za instalaci, prodej nebo údržbu klimatizačního systému odpovědní, s vysvětlením, jakým způsobem jsou požadavky na účinnost splněny.

Kritérium č. 30. Tepelný výkon tepelných čerpadel na bázi vzduchu až 100 kW (3 body)

Zařízení poskytující turistické ubytování musí být vybaveno alespoň tepelným čerpadlem na bázi vzduchu, které splňuje kritérium č. 7 (v příslušných případech viz poznámka ke kritériu č. 7) a které získalo ekoznačku EU podle rozhodnutí Komise 2007/742/ES ⁽¹⁾ nebo jiný štítek ISO typu I.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží technické specifikace od výrobce nebo od odborných techniků, kteří jsou za instalaci, prodej nebo údržbu tepelného čerpadla na bázi vzduchu odpovědní, s vysvětlením, jakým způsobem jsou požadavky na účinnost splněny (v příslušných případech). Používá-li zařízení tepelná čerpadla s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím 2007/742/ES. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku typu I nebo kopii etikety z obalu.

Kritérium č. 31. Energetická účinnost spotřebičů pro domácnost a energetická účinnost osvětlení (až 4 body)

Zařízení poskytující turistické ubytování musí mít energeticky účinné spotřebiče v následujících kategoriích (0,5 bodu nebo 1 bod za každou z těchto kategorií, nejvýše 4 body):

- (a) chladicí spotřebiče pro domácnost, z nichž alespoň 50 % (0,5 bodu) nebo 90 % (1 bod) (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí být označeno energetickým štítkem EU třídy A++ nebo vyšší, jak je stanoveno v příloze IX nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1060/2010 ⁽²⁾;
- (b) elektrické trouby pro domácnost, z nichž alespoň 50 % (0,5 bodu) nebo 90 % (1 bod) (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí být označeno energetickým štítkem EU třídy A++ nebo vyšší, jak je stanoveno v příloze I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 65/2014 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2007/742/ES ze dne 9. listopadu 2007, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělení ekoznačky Společenství tepelným čerpadlům na elektrický nebo plynový pohon a tepelným čerpadlům absorbujícím plyn (Úř. věst. L 301, 20.11.2007, s. 14).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1060/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích chladicích spotřebičů pro domácnost (Úř. věst. L 314, 30.11.2010, s. 17).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 65/2014 ze dne 1. října 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích trub a sporákových odsavačů par pro domácnost (Úř. věst. L 29, 31.1.2014, s. 1).

- (c) myčky nádobí pro domácnost, z nichž alespoň 50 % (0,5 bodu) nebo 90 % (1 bod) (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí být označeno energetickým štítkem EU třídy A++ nebo vyšší, jak je stanoveno v příloze VI nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1059/2010 ⁽¹⁾;
- (d) pračky pro domácnost, z nichž alespoň 50 % (0,5 bodu) nebo 90 % (1 bod) (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí být označeno energetickým štítkem EU třídy A++ nebo vyšší, jak je stanoveno v příloze VI nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1061/2010 ⁽²⁾;
- (e) kancelářské přístroje, z nichž alespoň 50 % (0,5 bodu) nebo 90 % (1 bod) (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí nést označení ENERGY STAR podle definice ve specifikacích Energy Star verze 6.1 pro počítače a na základě dohody uvedené v rozhodnutí Komise (EU) 2015/1402 ⁽³⁾, ve specifikacích Energy Star verze 6.0 pro displeje, ve specifikacích Energy Star verze 2.0 pro zobrazovací zařízení, ve specifikacích Energy Star verze 1.0 pro zdroje nepřerušovaného napájení a/nebo ve specifikacích Energy Star verze 2.0 pro podnikové servery a na základě dohody uvedené v rozhodnutí Komise 2014/202/EU ⁽⁴⁾.
- (f) bubnové sušičky pro domácnost, z nichž alespoň 50 % (0,5 bodu) nebo 90 % (1 bod) (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí být označeno energetickým štítkem EU třídy A++ nebo vyšší, jak je stanoveno v příloze VI nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 392/2012 ⁽⁵⁾;
- (g) vysavače pro domácnost, z nichž alespoň 50 % (0,5 bodu) nebo 90 % (1 bod) (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí být označeno energetickým štítkem EU třídy A nebo vyšší, jak je stanoveno v příloze I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 ⁽⁶⁾;
- (h) elektrické světelné zdroje a svítidla, z nichž alespoň 50 % (0,5 bodu) nebo 90 % (1 bod) musí být alespoň třídy A++, jak je stanoveno v příloze VI nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 874/2012.

Poznámka: Toto kritérium se nepoužije u spotřebičů a osvětlení, na které se nevztahuje nařízení uvedené u každé kategorie (např. průmyslová zařízení).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží dokumentaci, ve které jsou uvedeny energetické třídy všech spotřebičů v příslušné kategorii (v případě kategorie (e) osvědčení Energy Star).

Kritérium č. 32. Zpětné získávání tepla (až 3 body)

Zařízení poskytující turistické ubytování musí být vybaveno systémem zpětného získávání tepla u jedné (1,5 bodu) nebo dvou (3 body) z následujících kategorií: chladicí systémy, ventilátory, pračky, myčky nádobí, bazény, odpadní vody z hygienických zařízení.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s dokumentací k systémům zpětného získávání tepla (např. s kopií projektu zavedených systémů, popisem technika apod.).

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1059/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích myček nádobí pro domácnost (Úř. věst. L 314, 30.11.2010, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1061/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích praček pro domácnost (Úř. věst. L 314, 30.11.2010, s. 47).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2015/1402 ze dne 15. července 2015, kterým se stanoví postoj Evropské unie k rozhodnutí řídicích subjektů na základě Dohody mezi vládou Spojených států amerických a Evropskou unií o koordinaci programů označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky o revizi specifikací počítačů v příloze C uvedené dohody (Úř. věst. L 217, 18.8.2015, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2014/202/EU ze dne 20. března 2014, kterým se stanoví postoj Evropské unie k rozhodnutí řídicích subjektů na základě Dohody mezi vládou Spojených států amerických a Evropskou unií o koordinaci programů označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky o doplnění specifikací počítačových serverů a zdrojů nepřerušovaného napájení do přílohy C dohody a o revizi specifikací displejů a zobrazovacích zařízení zahrnutých v příloze C dohody (Úř. věst. L 114, 16.4.2014, s. 68).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 392/2012 ze dne 1. března 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích bubnových sušiček pro domácnost (Úř. věst. L 123, 9.5.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů (Úř. věst. L 192, 13.7.2013, s. 1).

Kritérium č. 33. Regulace teploty a izolace oken (až 4 body)

- (a) V každém hostinském pokoji si teplotu regulují hosté. Systém regulace teploty musí umožňovat individuální regulaci v tomto stanoveném rozmezí (2 body):
- (i) během léta se pokojová teplota v režimu chlazení nastavuje na 22 °C nebo více;
 - (ii) během zimy se pokojová teplota v režimu vytápění nastavuje na 22 °C nebo méně.
- (b) 90 % oken ve vytápěných a/nebo klimatizovaných pokojích a společných prostorách musí být izolováno alespoň formou dvojitého zasklení nebo rovnocenným způsobem (2 body).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou dokumentací o termoregulačních systémech nebo postupech, které se uplatňují pro nastavování uvedených teplotních rozmezí, nebo s fotografiemi oken. Je-li použita okenní izolace odpovídající vícenásobnému zasklení, je nutno předložit prohlášení odborníka.

Kritérium č. 34. Automatické vypínání zařízení/přístrojů (až 4,5 bodu)

- (a) 90 % hostinských pokojů v zařízení poskytujícím turistické ubytování (zaokrouhлено na nejbližší celé číslo) musí být vybaveno automatickým vypínáním instalovaného systému pro vytápění, ventilaci a klimatizaci při otevření oken a při odchodu hostů z místnosti (1,5 bodu).
- (b) 90 % hostinských pokojů v zařízení poskytujícím turistické ubytování (zaokrouhлено na nejbližší celé číslo) musí být vybaveno automatickým systémem, který při odchodu hostů z místnosti zhasíná světla (1,5 bodu).
- (c) 90 % venkovních světel (zaokrouhлено na nejbližší celé číslo), jež nejsou nutná z bezpečnostních důvodů, se musí po určité stanovené době automaticky zhasínat, nebo se aktivovat pomocí čidla přiblížení (1,5 bodu).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží technické specifikace od odborných techniků, kteří jsou za instalaci nebo údržbu těchto zařízení/přístrojů odpovědní.

Kritérium č. 35. Dálkové vytápění/chlazení a chlazení z kogenerace (až 4 body)

- (a) Vytápění a/nebo chlazení musí být v zařízení poskytujícím turistické ubytování zajišťováno účinným systémem dálkového vytápění nebo dálkového chlazení. Pro účely ekoznačky EU se tímto rozumí: systém dálkového vytápění nebo chlazení, který používá alespoň 50 % energie z obnovitelných zdrojů, 50 % odpadního tepla, 75 % tepla z kombinované výroby tepla a elektřiny nebo 50 % z kombinace této energie a tepla; podle definice ve směrnici 2012/27/EU (2 body).
- (b) Chlazení musí být v zařízení poskytujícím turistické ubytování zajišťováno vysoce účinnou kogenerační jednotkou podle směrnice 2012/27/EU (2 body).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s dokumentací o systému dálkového vytápění a/nebo systému chlazení prostřednictvím kogenerace.

Kritérium č. 36. Elektrické osoušeče rukou s čidlem přiblížení (1 bod)

Všechny elektrické osoušeče rukou musí být vybaveny čidlem přiblížení nebo musí mít štítek ISO typu I.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušné podklady, ze kterých vyplývá, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje. Pokud zařízení používá produkty se štítky ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku typu I nebo kopii etikety z obalu.

Kritérium č. 37. Emise ohříváčů pro vytápění vnitřních prostorů (1,5 bodu)

U ohříváčů pro vytápění vnitřních prostorů v zařízení poskytujícím turistické ubytování nesmí obsah oxidů dusíku (NO_x) ve spalínách překročit mezní hodnoty stanovené v níže uvedené tabulce, počítáno v souladu s těmito akty:

- (a) s nařízením Komise (EU) č. 813/2013 ⁽¹⁾, pokud jde o teplovodní ohříváče na plynná a kapalná paliva;
- (b) s nařízením Komise (EU) 2015/1189 ⁽²⁾, pokud jde o teplovodní ohříváče na pevná paliva;
- (c) s nařízením (EU) 2015/1188, pokud jde o lokální topidla na plynná a kapalná paliva;
- (d) s nařízením (EU) 2015/1185, pokud jde o lokální topidla na pevná paliva.

Technologie zdroje tepla	Mezní hodnota emisí NO _x
Plynové ohříváče	V případě teplovodních ohříváčů vybavených motorem s vnitřním spalováním: 240 mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla V případě teplovodních ohříváčů a lokálních topidel vybavených vnějším spalováním (kotlů): 56 mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla
Ohříváče na kapalná paliva	V případě teplovodních ohříváčů vybavených motorem s vnitřním spalováním: 420 mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla V případě teplovodních ohříváčů a lokálních topidel vybavených vnějším spalováním (kotlů): 120 mg/kWh příkonu vyjádřeného pomocí spalného tepla
Ohříváče na tuhá paliva	Teplovodní ohříváče pro vytápění vnitřních prostorů: 200 mg/Nm ³ při 10 % O ₂ Lokální topidla pro vytápění vnitřních prostorů: 200 mg/Nm ³ při 13 % O ₂

U kotlů na tuhá paliva a lokálních topidel na tuhá paliva v zařízení poskytujícím turistické ubytování nesmí emise částic ve spalínách překročit mezní hodnoty stanovené v nařízení (EU) 2015/1189 a v nařízení (EU) 2015/1185.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží technické specifikace od výrobce nebo od odborných techniků, kteří jsou za instalaci, prodej nebo údržbu ohříváčů pro vytápění vnitřních prostorů odpovědní, s vysvětlením, jakým způsobem jsou požadavky na účinnost splněny. U teplovodních ohříváčů s ekoznačkou EU se má za to, že kritérium splňují. Produkty s jinými štítky ISO typu I, které uspokojují výše uvedené požadavky, se považují za vyhovující. Používá-li zařízení teplovodní ohříváče s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím 2014/314/EU. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku typu I nebo kopii etikety z obalu a poukáže na požadavky na štítek ISO typu I, které odpovídají výše uvedeným požadavkům.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 813/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohříváčů pro vytápění vnitřních prostorů a kombinovaných ohříváčů (Úř. věst. L 239, 6.9.2013, s. 136).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) 2015/1189 ze dne 28. dubna 2015, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign kotlů na tuhá paliva (Úř. věst. L 193, 21.7.2015, s. 100).

Kritérium č. 38. Odběr elektřiny od dodavatelů využívajících obnovitelné zdroje (až 4 body)

- (a) Zařízení poskytující turistické ubytování musí uzavřít smlouvu na individuální tarif za dodávky elektřiny, který zahrnuje ze 100 % elektřinu z obnovitelných zdrojů energie podle definice ve směrnici 2009/28/ES (3 body) (vzhledem k celkové skladbě paliv používaných pro produkty uváděné na trh dodavatelem, nebo vzhledem ke skladbě paliv používaných pro produkt v rámci nasmlouvaného tarifu) a který je označen ekologickým štítkem pro elektřinu (4 body).
- b) Alternativně lze 100 % podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů označené ekologickým štítkem pro elektřinu získat i odděleným nákupem záruk původu, tak jak jsou definovány v čl. 2 písm. j) směrnice 2009/28/ES (3 body).

Pro účely tohoto kritéria musí ekologický štítek pro elektřinu splňovat následující podmínky:

- 1. Standard předmětného štítku kvality musí být ověřen nezávislou organizací (třetí stranou).
- 2. Odebíraná certifikovaná elektřina musí pocházet z nové kapacity založené na obnovitelných zdrojích instalované v posledních dvou letech nebo musí být část finančních prostředků za odebíranou certifikovanou elektřinu používána k podpoře investic do nových kapacit založených na obnovitelných zdrojích.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení od dodavatele či dodavatelů elektřiny (nebo smlouvu s nimi), kde musí být uvedena povaha předmětných obnovitelných zdrojů energie, jaký procentuální podíl dodávané elektřiny pochází z obnovitelného zdroje a v příslušných případech skutečnost, že 100 % odebírané elektřiny je certifikováno nebo nese ekologický štítek ověřený třetí stranou. V případě písmene (b) je kromě toho třeba poskytnout prohlášení od dodavatele záruk původu, jež dosvědčuje splnění podmínek uvedených v kritériu č. 12 písm. (a).

Kritérium č. 39. Vlastní místní výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (až 5 bodů)

Zařízení poskytující turistické ubytování musí mít v místě systém pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie podle definice uvedené v čl. 2 písm. a) směrnice 2009/28/ES, jehož součástí může být: výroba elektřiny pomocí fotovoltaických (solárních) panelů nebo místního hydroelektrického systému či výroba elektřiny z geotermální energie, místní biomasy nebo větrné energie, přičemž takto vyráběná elektřina musí pokrývat:

- (a) alespoň 10 % celkové roční spotřeby (1 bod);
- (b) alespoň 20 % celkové roční spotřeby (3 body);
- (c) alespoň 50 % celkové roční spotřeby (5 bodů).

Pro účely tohoto kritéria se za místní biomasu považuje biomasa ze zdroje v okruhu 160 km od předmětného ubytovacího zařízení.

Vede-li vlastní výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů k vydávání záruk původu, lze ji brát v úvahu pouze tehdy, pokud dané záruky původu nekončí na trhu, ale jsou stornovány za účelem pokrytí místní spotřeby.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s dokumentací o fotovoltaickém, hydroelektrickém, geotermálním nebo větrném systému či systému založeném na biomase a s údaji o jeho skutečném výkonu. Je-li používána místní biomasa, doloží žadatel její místní dostupnost (např. smlouvou s dodavatelem biomasy). Používá-li zařízení hydroelektrický systém, předloží žadatel navíc ještě platné povolení/autorizaci/koncesi v souladu s příslušnými vnitrostátními právními a správními předpisy. K prokázání schopnosti plnit toto kritérium lze použít výpočet toho, jaký procentuální podíl celkové spotřeby si zařízení vyrobilo v roce, jež předcházela podání žádosti.

Kritérium č. 40. Teplo z obnovitelných zdrojů energie (až 3,5 bodu)

- (a) Alespoň 70 % celkové energie využívané k vytápění nebo chlazení pokojů (1,5 bodu) a/nebo k ohřevu užitkové vody (1 bod) musí pocházet z obnovitelných zdrojů energie podle definice v čl. 2 písm. a) směrnice 2009/28/ES.
- (b) 100 % celkové energie využívané k vytápění nebo chlazení pokojů (2 body) a/nebo k ohřevu užitkové vody (1,5 bodu) musí pocházet z obnovitelných zdrojů energie podle definice v čl. 2 písm. a) směrnice 2009/28/ES.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s údaji o spotřebovávané energii a poskytne doklady, jež dosvědčují, že alespoň 70 % nebo 100 % této energie pochází z obnovitelných zdrojů.

Kritérium č. 41. Vyhřívání plaveckých bazénů (až 1,5 bodu)

- (a) Alespoň 50 % celkové energie využívané k ohřevu vody v plaveckých bazénech musí pocházet z obnovitelných zdrojů energie podle definice v čl. 2 písm. a) směrnice 2009/28/ES (1 bod).
- (b) Alespoň 95 % celkové energie využívané k ohřevu vody v plaveckých bazénech musí pocházet z obnovitelných zdrojů energie podle definice v čl. 2 písm. a) směrnice 2009/28/ES (1,5 bodu).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s údaji o energii spotřebovávané pro ohřev vody v plaveckých bazénech a poskytne doklady, z nichž vyplývá, jaké množství spotřebovávané energie pochází z obnovitelných zdrojů.

VODA

Kritérium č. 42. Účinnost vodovodního příslušenství: koupelnové baterie a sprchy (až 4 body)

- (a) Průměrný průtok vody nesmí překročit 7 l/min u sprch a 6 l/min u koupelnových baterií (kromě vanových) (2 body).
- (b) Alespoň 50 % koupelnových baterií a sprch (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí mít ekoznačku EU udělenou v souladu s rozhodnutím 2013/250/EU nebo jiný štítek ISO typu I (2 body).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou dokumentací a vysvětlením, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje (např. používáním průtokoměru nebo malého vědra a hodinek). U zdravotnětechnických armatur s ekoznačkou EU nebo produktů s jinými štítky ISO typu I, které uspokojují výše uvedené požadavky, se má za to, že kritérium splňují. Používá-li zařízení zdravotnětechnické armatury s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím 2013/250/EU. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku ISO typu I nebo kopii etikety z obalu.

Kritérium č. 43. Účinnost vodovodního příslušenství: záchody a pisoáry (až 4,5 bodu)

- (a) Všechny pisoáry musí používat systém bez vody (1,5 bodu).
- (b) Alespoň 50 % pisoárů (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí mít ekoznačku EU udělenou v souladu s rozhodnutím 2013/641/EU nebo jiný štítek ISO typu I (1,5 bodu).
- (c) Alespoň 50 % záchodů (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) musí mít ekoznačku EU udělenou v souladu s rozhodnutím 2013/641/EU nebo jiný štítek ISO typu I (1,5 bodu).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a spolu s ním také příslušnou dokumentaci. U splachovacích záchodů a pisoárů s ekoznačkou EU nebo produktů s jinými štítky ISO typu I, které uspokojují výše uvedené požadavky, se má za to, že kritérium splňují. Používá-li zařízení splachovací záchody a pisoáry s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím Komise 2013/641/EU. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku typu I nebo kopii etikety z obalu.

Kritérium č. 44. Spotřeba vody myček nádobí (2,5 bodu)

Spotřeba vody u myček nádobí musí být nižší nebo se rovnat prahové hodnotě stanovené v následující tabulce, měřeno podle normy EN 50242 za použití standardního mycího cyklu:

Podskupina produktů	Spotřeba vody (Wt) [litrů/cyklus]
Myčky nádobí pro domácnost na 15 sad nádobí	10
Myčky nádobí pro domácnost na 14 sad nádobí	10
Myčky nádobí pro domácnost na 13 sad nádobí	10
Myčky nádobí pro domácnost na 12 sad nádobí	9
Myčky nádobí pro domácnost na 9 sad nádobí	9
Myčky nádobí pro domácnost na 6 sad nádobí	7
Myčky nádobí pro domácnost na 4 sady nádobí	9,5

Poznámka: Toto kritérium se vztahuje pouze na myčky nádobí pro domácnost spadající do působnosti nařízení Komise (EU) č. 1016/2010 ⁽¹⁾.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží technické specifikace od výrobce nebo odborných techniků, kteří jsou za instalaci, prodej nebo údržbu myček nádobí odpovědní. Uvádí-li se pouze roční spotřeba, předpokládá se celkový počet 280 standardních mycích cyklů za rok.

Kritérium č. 45. Spotřeba vody praček (3 body)

Pračky, které v zařízení poskytujícím turistické ubytování používají jeho hosté a personál nebo které používá jeho poskytovatel prádelních služeb, musí splňovat přinejmenším jeden z těchto požadavků:

- (a) spotřeba vody u praček pro domácnost musí být nižší nebo se rovnat prahové hodnotě stanovené v následující tabulce, měřeno podle normy EN 60456 za použití standardního pracího cyklu (programu na praní bavlny při teplotě 60 °C):

Podskupina produktů	Spotřeba vody: [litrů/cyklus]
Pračky pro domácnost o jmenovité kapacitě 3 kg	39
Pračky pro domácnost o jmenovité kapacitě 3,5 kg	39

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1016/2010 ze dne 10. listopadu 2010, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign myček nádobí pro domácnost (Úř. věst. L 293, 11.11.2010, s. 31).

Podskupina produktů	Spotřeba vody: [litrů/cyklus]
Pračky pro domácnost o jmenovité kapacitě 4,5 kg	40
Pračky pro domácnost o jmenovité kapacitě 5 kg	39
Pračky pro domácnost o jmenovité kapacitě 6 kg	37
Pračky pro domácnost o jmenovité kapacitě 7 kg	43
Pračky pro domácnost o jmenovité kapacitě 8 kg	56

(b) průměrná spotřeba vody na praní u komerčních nebo profesionálních praček musí být ≤ 7 l/kg praného prádla.

Poznámka: Požadavek stanovený v písmeni (a) se vztahuje pouze na pračky pro domácnost spadající do působnosti nařízení Komise (EU) č. 1015/2010 ⁽¹⁾.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží technické specifikace od výrobce nebo odborných techniků, kteří jsou za instalaci, prodej nebo údržbu praček odpovědní. Pro účely prokázání souladu s požadavkem podle písmene a) platí, že uvádí-li se pouze roční spotřeba, předpokládá se celkový počet 220 standardních pracích cyklů za rok.

Kritérium č. 46. Údaje o tvrdosti vody (až 1,5 bodu)

Žadatel musí splňovat alespoň jeden z těchto požadavků:

- (a) V blízkosti hygienických prostorů/praček/myček nádobí musí být vyvěšeny informace o tvrdosti místní vody, aby mohli hosté a personál lépe používat mycí, čisticí a prací prostředky (0,5 bodu).
- (b) U praček/myček nádobí, které v zařízení poskytujícím turistické ubytování používají jeho hosté a personál, musí fungovat automatický dávkovací systém optimalizující spotřebu pracích a mycích prostředků podle tvrdosti vody (1,5 bodu).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnými doklady, ze kterých vyplývá, jak jsou hosté informováni nebo jak se nakládá s důležitými informacemi o automatických dávkovacích systémech.

Kritérium č. 47. Optimalizovaná údržba bazénů (až 2,5 bodu)

- (a) Vyhřívané plavecké bazény a venkovní vířivky musí být na noc zakrývány. Nevyhřívané napuštěné plavecké bazény a venkovní vířivky se musí v případě, že nejsou využívány po více než jeden den, zakrývat, aby se snížilo odpařování vody (1 bod).
- (b) Plavecké bazény a venkovní vířivky musí být vybaveny automatickým systémem, který optimalizuje spotřebu chloru prostřednictvím nejlepšího možného dávkování nebo používání doplňkových dezinfekčních metod, jako jsou ozonizace a ošetřování vody UV zářením (0,5 bodu), nebo musí být přírodního typu a jako takové zahrnovat přirozené rostlinné filtrační systémy, jež vodu čistí na úroveň požadovanou hygienickými normami (1,5 bodu).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a spolu s ním dodá také příslušnou dokumentaci (např. fotografie vybavení používaného k zakrývání, fotografie systémů automatického dávkování nebo fotografie, z nichž je patrné, o jaký druh bazénů se jedná, a zdokumentovaný postup k používání systémů automatického dávkování).

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1015/2010 ze dne 10. listopadu 2010, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign praček pro domácnost (Úř. věst. L 293, 11.11.2010, s. 21).

Kritérium č. 48. Využívání dešťové a šedé vody (až 3 body)

Zařízení poskytující turistické ubytování musí pro účely jiné, než pro jaké je nutno používat užitkovou a pitnou vodu, využívat následujících alternativních zdrojů vody:

- (i) regenerované vody nebo šedé vody z prádely a/nebo sprch a/nebo umyvadel (1 bod);
- (ii) dešťové vody zachycované ze střechy (1 bod);
- (iii) kondenzátu ze systémů pro vytápění, ventilaci a klimatizaci (1 bod).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, spolu s fotografiemi alternativních systémů rozvodu vody a poskytne také odpovídající doklad toho, že zdroje užitkové a pitné vody jsou zcela odděleny.

Kritérium č. 49. Účinné zavlažování (1,5 bodu)

Žadatel musí splňovat přinejmenším jeden z těchto požadavků:

- (a) zařízení poskytující turistické ubytování musí mít zdokumentovaný postup pro zavlažování venkovních ploch/zeleně, včetně podrobných informací o tom, jak je optimalizováno načasování závlahy a jak je minimalizována spotřeba vody. Toho lze například dosahovat nezavlažováním venkovních ploch. (1,5 bodu).
- (b) zařízení poskytující turistické ubytování musí používat automatický systém, který při zavlažování venkovních ploch/zeleně optimalizuje načasování závlahy a spotřebu vody (1,5 bodu).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a spolu s ním dodá také příslušnou dokumentaci, včetně podrobných informací o zdokumentovaném systému/postupu pro zavlažování nebo fotografií systémů pro automatické zavlažování).

Kritérium č. 50. Používání původních nebo neinvazních nepůvodních druhů ve venkovní výsadbě (až 2 body)

Během doby platnosti ekoznačky EU musí vegetaci na venkovních plochách, včetně jakékoliv vodní vegetace, tvořit původní a/nebo neinvazní nepůvodní druhy:

- (i) absence invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii (0,5 bodu) (jiné invazní nepůvodní druhy mohou být přítomny);
- (ii) výhradně neinvazní nepůvodní druhy (1 bod);
- (iii) původní a/nebo neinvazní nepůvodní druhy (1,5 bodu);
- (iv) výhradně původní druhy (2 body).

Pro účely této ekoznačky EU se původními druhy rozumějí rostlinné druhy, které se v dané zemi přirozeně vyskytují.

Neinvazivními druhy se pro účely této ekoznačky EU rozumějí rostlinné druhy, které se v dané zemi přirozeně nevyskytují a u kterých neexistují důkazy o tom, že by se snadno množily, uchytaly a šířily nebo že by mohly mít nepříznivý vliv na původní biologickou rozmanitost.

Venkovní výsadba musí být prostá invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii ve smyslu čl. 3 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů (Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušné vysvětlení, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a spolu s ním také náležité odborné podklady.

ODPAD A ODPADNÍ VODY

Kritérium č. 51. Výrobky z papíru (až 2 body)

90 % následujících kategorií používaných papírových výrobků musí mít ekoznačku EU nebo jiný štítek ISO typu I (0,5 bodu za každou z těchto kategorií, maximálně 2 body):

- (a) toaletní papír;
- (b) hedvábný papír;
- (c) kancelářský papír;
- (d) tištěný papír;
- (e) zpracovaný papír (např. obálky).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží údaje a dokumentaci (včetně příslušných faktur) s uvedením, jaké množství těchto výrobků je používáno a jaké množství předmětných výrobků má některou z ekoznaček. Používá-li zařízení výrobky s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím Komise 2014/256/EU ⁽¹⁾, rozhodnutím Komise 2012/481/EU ⁽²⁾, rozhodnutím Komise 2011/333/EU ⁽³⁾, nebo rozhodnutím Komise 2009/568/ES ⁽⁴⁾. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku typu I nebo kopii etikety z obalu.

Kritérium č. 52. Zboží dlouhodobé spotřeby (až 4 body)

Přinejmenším 40 % (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) alespoň jedné z následujících kategorií zboží dlouhodobé spotřeby v zařízení poskytujícím turistické ubytování musí mít ekoznačku EU nebo jiný štítek ISO typu I (1 bod za každou z těchto kategorií, maximálně 4 body):

- (a) lůžkoviny, ručníky a ubrusy;
- (b) počítače;
- (c) televize;
- (d) postelové matrace;
- (e) dřevěný nábytek;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2014/256/EU ze dne 2. května 2014, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU produktům ze zpracovaného papíru (Úř. věst. L 135, 8.5.2014, s. 24).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2012/481/EU ze dne 16. srpna 2012, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pro tištěný papír (Úř. věst. L 223, 21.8.2012, s. 55).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2011/333/EU ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU kopírovacímu a grafickému papíru (Úř. věst. L 149, 8.6.2011, s. 12).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2009/568/ES ze dne 9. července 2009, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství hedvábnému papíru (Úř. věst. L 197, 29.7.2009, s. 87).

- (f) vysavače;
- (g) podlahové krytiny;
- (h) zobrazovací zařízení.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží údaje a dokumentaci s uvedením toho, kolik takových výrobků vlastní a kolika z nich byla udělena některá z ekoznaček. Používá-li zařízení výrobky s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím Komise 2014/350/EU ⁽¹⁾, rozhodnutím Komise 2009/300/ES ⁽²⁾, rozhodnutím Komise 2014/391/EU ⁽³⁾, rozhodnutím Komise 2010/18/ES ⁽⁴⁾, rozhodnutím Komise 2016/1332/EU ⁽⁵⁾, nebo rozhodnutím Komise 2009/607/ES ⁽⁶⁾. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku typu I nebo kopii etikety z obalu.

Kritérium č. 53. Nabízení nápojů (2 body)

Pokud jsou v rámci vlastnictví nebo přímé správy zařízení poskytujícího turistické ubytování nabízeny nápoje (např. v souvislosti s barovými/restauračními službami nebo v obchodech a prodejnách automatech), musí být nejméně 50 % (1 bod) nebo 70 % (2 body) nápojů nabízeno ve vratných/opětně plnitelných nádobách.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a v příslušných případech poskytne rovněž odpovídající dokumentaci.

Kritérium č. 54. Pořizování detergentů a toaletních potřeb (až 2 body)

Přinejmenším 80 % nakupovaného objemu či hmotnosti alespoň jedné z následujících kategorií detergentů a toaletních potřeb používaných v zařízení poskytujícím turistické ubytování musí mít ekoznačku EU nebo jiný štítek ISO typu I (0,5 bodu za každou z těchto kategorií, maximálně 2 body):

- (a) mycí prostředky pro ruční mytí nádobí;
- (b) mycí prostředky do myček nádobí;
- (c) prací prostředky;
- (d) univerzální čisticí prostředky;
- (e) čisticí prostředky pro hygienická zařízení;
- (f) mýdla a šampony;
- (g) vlasové kondicionéry.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2014/350/EU ze dne 5. června 2014, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU textilním výrobkům (Úř. věst. L 174, 13.6.2014, s. 45).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2009/300/ES ze dne 12. března 2009, kterým se stanoví revidovaná ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství televizním přijímačům (Úř. věst. L 82, 28.3.2009, s. 3).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2014/391/EU ze dne 23. června 2014, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU postelovým matracím (Úř. věst. L 184, 25.6.2014, s. 18).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2010/18/ES ze dne 26. listopadu 2009, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství dřevěným podlahovým krytinám (Úř. věst. L 8 ze dne 13.1.2010, s. 32).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2016/1332/EU ze dne 28. července 2016, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU nábytku (Úř. věst. L 210, 4.8.2016, s. 100).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2009/607/ES ze dne 9. července 2009, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství tvrdým krytinám (Úř. věst. L 208, 12.8.2009, s. 21).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží údaje a dokumentaci s uvedením toho, kolik takových výrobků vlastní a kolika z nich byla udělena některá z ekoznaček. Používá-li zařízení výrobky s ekoznačkou EU, poskytne žadatel kopii osvědčení o této ekoznačce nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že ekoznačka EU byla udělena v souladu s rozhodnutím Komise 2011/382/EU ⁽¹⁾, rozhodnutím Komise 2011/263/EU ⁽²⁾, rozhodnutím Komise 2011/264/EU ⁽³⁾, rozhodnutím Komise 2011/383/EU ⁽⁴⁾, nebo rozhodnutím Komise 2014/893/EU ⁽⁵⁾. Pokud zařízení používá produkty s jinými štítky ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o štítku typu I nebo kopii etikety z obalu.

Kritérium č. 55. Minimalizace používání čisticích prostředků (1,5 bodu)

Zařízení poskytující turistické ubytování musí mít přesné postupy pro účinné používání čisticích prostředků, musí například používat výrobky na bázi mikrovláken nebo jiných čisticích materiálů s podobnými účinky a čištění vodou nebo jiné druhy čištění s podobnými účinky. Aby bylo toto kritérium splněno, veškeré čištění se musí provádět metodou založenou na účinném používání čisticích prostředků, s výjimkou případů, kdy právní předpisy nebo hygienické, zdravotní či bezpečnostní postupy vyžadují metodu jinou.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a v příslušných případech poskytne rovněž odpovídající dokumentaci (např. kopii postupů, technické podrobnosti o používaných prostředcích).

Kritérium č. 56. Odstraňování náledí (1 bod)

Je-li nutno odstranit náledí z cest a činí tak poskytovatel ubytování, bezpečnost cest v areálu zařízení poskytujícího turistické ubytování za podmínek náledí či sněhu se zajišťuje mechanickými prostředky, s pomocí písku/štěrku nebo odmrazovacích prostředků, kterým byl udělen štítek ISO typu I.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a spolu s ním také příslušnou dokumentaci. Pokud zařízení používá odmrazovací prostředky se štítkem ISO typu I, poskytne žadatel kopii osvědčení o tomto štítku nebo kopii etikety z obalu.

Kritérium č. 57. Použité textilie a nábytek (až 2 body)

Zařízení poskytující turistické ubytování musí mít zaveden postup:

- (a) pro všechny činnosti v souvislosti s darováním veškerého nábytku a textilií, které doslouží v ubytovacím zařízení, ale které jsou stále použitelné. Ke koncovým uživatelům patří zaměstnanci a charita nebo jiná sdružení, která shromažďují a dále distribuují zboží (1 bod);
- (b) pro veškeré nákupy použitého nábytku. Mezi dodavatele patří trhy s použitým zbožím nebo jiná sdružení/spolky, které prodávají nebo dále distribuují zboží (1 bod).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem předmětné zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, spolu s příslušnou dokumentací (např. s písemným postupem včetně kontaktních údajů koncových uživatelů, s účtenkami a záznamy k dříve použitému nebo darovanému zboží apod.).

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2011/382/EU ze dne 24. června 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU mycím prostředkům pro ruční mytí nádobí (Úř. věst. L 169, 29.6.2011, s. 40).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2011/263/EU ze dne 28. dubna 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU mycím prostředkům do myček nádobí (Úř. věst. L 111, 30.4.2011, s. 22).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2011/264/EU ze dne 28. dubna 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pracím prostředkům (Úř. věst. L 111, 30.4.2011, s. 34).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2011/383/EU ze dne 28. června 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU univerzálním čisticím prostředkům a čisticím prostředkům pro hygienická zařízení (Úř. věst. L 169, 29.6.2011, s. 52).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2014/893/EU ze dne 9. prosince 2014, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU oplachovým kosmetickým přípravkům (Úř. věst. L 354, 11.12.2014, s. 47).

Kritérium č. 58. Kompostování (až 2 body)

Zařízení poskytující turistické ubytování musí třídit alespoň jednu z následujících relevantních kategorií odpadu a zajišťovat, aby byl odpad kompostován nebo využíván k výrobě bioplynu podle pokynů místního orgánu (např. místní správou, zařízením samotným nebo soukromým subjektem) (1 bod za každou kategorii, nejvýše 2 body):

- (a) zahradní odpad;
- (b) potravinový odpad ze stravovacích služeb;
- (c) biologicky rozložitelné výrobky (např. předměty na jedno použití z kukuřičných materiálů);
- (d) biologicky rozložitelný odpad produkovaný hosty na pokojích/v ubytovacích prostorách.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem předmětné zařízení poskytující turistické ubytování splňuje toto kritérium, a v příslušných případech poskytne rovněž odpovídající dokumentaci.

Kritérium č. 59. Čištění odpadních vod (až 3 body)

- (a) Nabízí-li zařízení poskytující turistické ubytování možnost mytí automobilů, může být toto mytí povoleno pouze v prostorech, které jsou speciálně uzpůsobeny k zachycování použité vody a mycích prostředků a k jejich odvádění do kanalizace (1 bod).
- (b) Pokud není možné odpadní vody odvádět do centrální čistírny, musí být součástí čištění odpadních vod na místě předčištění (síta/česle, vyrovnávání a sedimentace) a následně biologické čištění s odstraněním > 95 % BSK (biochemické spotřeby kyslíku), s > 90 % nitrifikací a s anaerobní digescí přebytečného kalu (prováděnou mimo zařízení) (2 body).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou dokumentací (např. s fotografiemi pro požadavek uvedený v písmeni a) a s technickými specifikacemi od výrobce nebo profesionálních techniků odpovědných za instalaci, prodej nebo údržbu systému pro čištění odpadních vod podle písmene b)).

DALŠÍ KRITÉRIA

Kritérium č. 60. Zákaz kouření na pokojích (1 bod)

V hostinských pokojích nebo v pronajímaných ubytovacích prostorech musí být zakázáno kouření.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnými doklady, např. s fotografiemi nápisů či piktogramů umístěných na pokojích nebo v pronajímaných ubytovacích prostorech.

Kritérium č. 61. Sociální politika (až 2 body)

Zařízení poskytující turistické ubytování musí mít sepsanou sociální politiku, jež personálu zajišťuje alespoň jednu z těchto sociálních výhod (0,5 bodu za každou výhodu, nejvýše 2 body):

- (a) čas na vzdělávání;
- (b) bezplatnou stravu nebo stravenky;
- (c) bezplatné uniformy a pracovní oděvy;
- (d) slevu na výrobky/služby v předmětném ubytovacím zařízení;
- (e) dotovaný systém udržitelné dopravy;
- (f) podporu k získání úvěru na bydlení.

Sepsaná sociální politika musí být každoročně aktualizována a sdělována personálu. Personál ji na informační schůzce podepisuje. Dokument musí být veškerému personálu k dispozici na recepci zařízení.

Posuzování a ověřování

Žadatel musí předložit kopii sepsané sociální politiky řádně podepsané jeho personálem a vlastní prohlášení s vysvětlením, jakým způsobem jsou výše uvedené požadavky splněny. Příslušný subjekt si kromě toho může během návštěvy na místě vyžádat doklady a/nebo přímé rozhovory s náhodně vybranými zaměstnanci.

Kritérium č. 62. Údržbářská vozidla (1 bod)

Při údržbě zařízení poskytujícího turistické ubytování se nesmí používat vozidla se spalovacím motorem (1 bod).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží vysvětlení, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a spolu s ním také příslušnou dokumentaci.

Kritérium č. 63. Nabízení dopravních prostředků šetrnějších k životnímu prostředí (až 2,5 bodu)

- (a) Zařízení poskytující turistické ubytování musí hostům nabízet alespoň jeden z následujících dopravních prostředků šetrnějších k životnímu prostředí (1 bod za každý prostředek, nejvýše 2 body):
 - (i) elektrická vozidla pro službu vyzvedávání hostů nebo pro volnočasové aktivity hostů;
 - (ii) zásuvky (dobíjecí stanice) pro elektrická vozidla;
 - (iii) alespoň jedno jízdní kolo na každých pět kempingových míst nebo nájemních ubytovacích jednotek či pokojů.
- (b) Zařízení poskytující turistické ubytování musí mít navázána aktivní partnerství se společnostmi, jež nabízejí elektrická vozidla nebo kola (0,5 bodu). „Aktivním partnerstvím“ se rozumí smlouva mezi zařízením poskytujícím turistické ubytování a společností pronajímající elektrická vozidla či kola. Informace o aktivním partnerství musí být na místě viditelně zveřejněny. Pokud se daná půjčovna nenachází v místě zařízení poskytujícího turistické ubytování, je třeba zajistit určité praktické náležitosti (půjčovna jízdních kol může například kola do ubytovacího zařízení dovážet).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží vysvětlení, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a spolu s ním také příslušnou dokumentaci a veškeré informace nabízené hostům.

Kritérium č. 64. Nezpevněné plochy (1 bod)

Přinejmenším 90 % venkovních ploch areálu ve správě zařízení poskytujícího turistické ubytování nesmí být pokryto asfaltem/betonem nebo jinými zpevňujícími materiály, jež zabraňují patřičnému odvodňování a provzdušňování půdy.

Sbírá-li ubytovací zařízení dešťovou a šedou vodu, nepoužitá dešťová a šedá voda se čistí a vypouští na pozemek.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží vysvětlení, jakým způsobem dané zařízení poskytující turistické ubytování toto kritérium splňuje, a spolu s ním také příslušnou dokumentaci.

Kritérium č. 65. Místní a ekologické produkty (až 4 body)

- (a) Při každém jídle včetně snídaně musí být nabízeny alespoň dva potravinářské výrobky, které pocházejí z místních zdrojů a odpovídají danému ročnímu období (platí pro čerstvé ovoce a zeleninu) (1 bod).
- (b) Zařízení poskytující turistické ubytování si aktivně vybírá místní dodavatele zboží a služeb (1 bod).
- (c) Nejméně dva produkty (1 bod) nebo čtyři produkty (2 body) používané při každodenní přípravě jídla nebo prodávané poskytovatelem ubytování musí být vyprodukovány s použitím metod ekologického zemědělství podle nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ⁽¹⁾.

Pro účely tohoto kritéria se pod pojmem „místní“ rozumí pocházející z okruhu 160 km od předmětného ubytovacího zařízení.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s příslušnou dokumentací. Používá-li zařízení ekologické produkty, poskytne žadatel kopii osvědčení produktu nebo kopii etikety z obalu, jež prokazuje, že osvědčení bylo uděleno v souladu s nařízením (ES) č. 834/2007. V některých zemích mohou restaurace a hotely, používají-li pouze ekologické produkty, získat osvědčení v rámci některých systémů značení. Pokud bylo zařízení poskytujícímu turistické ubytování uděleno osvědčení na základě takovýchto systémů, tuto informaci lze poskytnout jako důkaz o splnění tohoto kritéria.

Kritérium č. 66. Vyhýbání se pesticidům (2 body)

Venkovní plochy ve správě zařízení poskytujícího turistické ubytování musí být obhospodařovány bez použití pesticidů.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží podrobné vysvětlení, jakým způsobem se dané zařízení poskytující turistické ubytování brání škůdcům a jak obhospodařuje venkovní plochy. Soulad se ověřuje během návštěvy na místě.

Kritérium č. 67. Další environmentální a sociální opatření (až 3 body)

V zájmu zlepšení environmentální a sociální výkonnosti zařízení poskytujícího turistické ubytování podniká jeho vedení kroky, jež doplňují opatření stanovená v rámci kritérií tohoto oddílu nebo oddílu A.

- (a) Doplňující environmentální opatření (až 0,5 bodu za každé opatření, nejvýše 2 body)
a/nebo
- (b) doplňující sociální opatření (až 0,5 bodu za každé opatření, nejvýše 1 bod).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží prohlášení o splnění tohoto kritéria spolu s úplným popisem každého doplňujícího opatření, u kterého si žadatel přeje, aby bylo vzato v potaz (včetně zdokumentovaných environmentálních nebo sociálních přínosů, s nimiž jsou daná opatření spojena).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1).

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/176**ze dne 25. ledna 2017,****kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU dřevěným, korkovým a bambusovým podlahovým krytinám***(oznámeno pod číslem C(2017) 303)***(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem pro ekoznačku Evropské unie,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení (ES) č. 66/2010 lze ekoznačku EU udělit produktům, které mají během celého životního cyklu omezený dopad na životní prostředí.
- (2) V nařízení (ES) č. 66/2010 se uvádí, že konkrétní kritéria pro ekoznačku EU se stanoví pro každou skupinu produktů.
- (3) Komise rozhodnutím 2010/18/ES ⁽²⁾ v případě dřevěných podlahových krytin stanovila ekologická kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování, které platí do 31. prosince 2016.
- (4) Za účelem lepšího zohlednění sortimentu dřevěných, korkových a bambusových podlahových krytin na trhu a aktuálního stavu na trhu s těmito produkty a inovací z posledních let se považuje za vhodné změnit název a oblast působnosti této skupiny produktů a stanovit revidovaný soubor kritérií pro ekoznačku EU.
- (5) Cílem revize kritérií pro ekoznačku EU je, aby se používaly materiály vyráběné udržitelnějším způsobem založeným na přístupu analýzy životního cyklu, omezila se spotřeba energie a používání nebezpečných sloučenin, snížilo se množství nebezpečných reziduí, omezilo se přispívání podlahových krytin ke znečištění vnitřního ovzduší a podpořila se dlouhodobá životnost a vysoká kvalita výrobků. Při zohlednění inovačního cyklu u této skupiny produktů by revidovaná kritéria spolu se souvisejícími požadavky na posuzování a ověřování měla platit po dobu šesti let ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.
- (6) Nedílnou součástí registračních čísel ekoznačky EU je kód odpovídající dané skupině produktů. Aby mohly příslušné orgány dřevěným, korkovým a bambusovým podlahovým krytinám, které splňují kritéria pro ekoznačku EU, přidělit registrační číslo ekoznačky EU, je nutné přidělit této skupině produktů číselný kód.
- (7) Rozhodnutí 2010/18/ES by proto mělo být zrušeno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2010/18/ES ze dne 26. listopadu 2009, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky Společenství dřevěným podlahovým krytinám (Úř. věst. L 8, 13.1.2010, s. 32).

- (8) Pro výrobce, jejichž produktům byla udělena ekoznačka EU pro dřevěné podlahové krytiny na základě ekologických kritérií uvedených v rozhodnutí 2010/18/ES, je vhodné stanovit přechodné období, aby měli dostatek času přizpůsobit své produkty revidovaným požadavkům. Výrobci by též měli mít možnost předkládat po dostatečně dlouhou dobu žádosti podle ekologických kritérií stanovených rozhodnutím 2010/18/ES.
- (9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 16 nařízení (ES) č. 66/2010,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Skupina produktů „dřevěné, korkové a bambusové podlahové krytiny“ zahrnuje interiérové podlahové krytiny, včetně dřevěných podlahovin, laminátových podlahovin, korkových podlahových krytin a bambusových podlahovin, u nichž je více než 80 % hmotnosti konečného výrobku vyrobeno ze dřeva, korku, bambusu a materiálů a vláken na bázi dřeva, korku a bambusu, přičemž žádná jeho vrstva neobsahuje syntetická vlákna.

Skupina nezahrnuje nástěnné krytiny, krytiny pro vnější použití nebo krytiny s nosnou funkcí či stěrkovací hmoty.

Článek 2

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí tyto definice:

- 1) „dřevěnými podlahovinami“ se rozumí sestava dřevěných prvků, předem smontovaných desek nebo parket, které tvoří nosnou povrchovou vrstvu podlahy;
- 2) „korkovými podlahovými krytinami“ se rozumí podlahové krytiny vyrobené z granulovaného korku smíšeného s pojivem a následně vytvrzeného nebo z několika vrstev korku, aglomerovaného nebo dýhového, které mohou být slisovány za pomoci klišu a jsou určeny k použití s nátěrem;
- 3) „nátěrovou hmotou“ se rozumí přípravek ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ⁽¹⁾;
- 4) „bambusovými podlahovými krytinami“ se rozumí podlahové krytiny vyrobené z bambusu v celých kusech nebo aglomerátech smíchané s pojivem;
- 5) „laminátovými podlahovinami“ se rozumí pevné podlahové krytiny s povrchovou vrstvou složenou z jednoho nebo více tenkých listů vláknitého materiálu (zpravidla papíru) impregnovaného aminoplastickými pryskyřicemi tvrditelnými teplem (zpravidla melaminem), lisovaného nebo lepeného na substrát, obvykle upraveného s podložkou;
- 6) „semitěkavými organickými sloučeninami“ (SVOC) se rozumí všechny organické sloučeniny, které na kapilární koloně potažené 5 % fenyl-polysiloxanem a 95 % metyl-polysiloxanem eluují v retenčním rozmezí mezi n-hexadekanem (kromě) a n-dokosanem (včetně);
- 7) „hodnotou R“ se rozumí součet všech hodnot R_i , kde R_i je poměr C_i/LCI_i , kde C_i je komorová hmotnostní koncentrace sloučeniny i, a LCI_i je LC_i (nejnižší požadovaná koncentrace) sloučeniny i vymezená v rámci společné evropské iniciativy „Zprávy o ovzduší ve městech, vnitřním prostředí a expozici lidského organismu“ („Urban Air, Indoor Environment and Human Exposure Reports“) ⁽²⁾;
- 8) „látkou“ se rozumí látka ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady 1907/2006 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 87).

⁽²⁾ http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC83683/eca%20report%2029_final.pdf

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

- 9) „směsí“ se rozumí směs ve smyslu čl. 3 bodu 2 nařízení (ES) č. 1907/2006;
- 10) „biocidním přípravkem“ se rozumí biocidní přípravek ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ⁽¹⁾;
- 11) „konzervanty“ se rozumí jakýkoli produkt spadající pod typ přípravku 8 (konzervační přípravky pro dřevo) podle přílohy V nařízení (EU) č. 528/2012 včetně přípravků používaných ke konzervaci korku nebo bambusu;
- 12) „účinnou látkou“ se rozumí účinná látka ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 528/2012;
- 13) „recyklovaným materiálem“ se rozumí materiál, který byl znovu zpracován ze zhodnoceného nebo znovuzískaného materiálu ve výrobním procesu a zpracován do konečného výrobku nebo do součásti pro začlenění do výrobku, s výjimkou odpadního dřeva, dřevních štěpek a vláken z těžebních nebo pilařských provozů podle definice v ISO 14021;
- 14) „materiálem na bázi dřeva“ se rozumí materiál vyrobený z dřevních vláken, dřevních štěpek nebo dřeva jedním z několika různých postupů, jejichž součástí může být použití vyšších teplot, tlaků a pojivových pryskyřic či lepidel. Materiály na bázi dřeva zahrnují: tvrdé vláknité desky, dřevovláknité desky, středně a vysoce zhuštěné dřevovláknité desky, dřevotřískové desky, desky z orientovaných plochých třísek (OSB), překližky a desky z masivního dřeva. Při výrobě podlahových krytin mohou být potaženy povrchovou úpravou;
- 15) „materiálem na bázi korku“ se rozumí materiál vyrobený z korkových vláken, korkových štěpek nebo korku jedním z několika různých postupů, jejichž součástí může být použití vyšších teplot, tlaků a pojivových pryskyřic či lepidel;
- 16) „materiálem na bázi bambusu“ se rozumí materiál vyrobený z bambusových vláken, bambusových štěpek nebo bambusu jedním z několika různých postupů, jejichž součástí může být použití vyšších teplot, tlaků a pojivových pryskyřic či lepidel;
- 17) „syntetickými vlákny“ se rozumí všechna polymerová vlákna;
- 18) „energií z obnovitelných zdrojů“ se rozumí energie z obnovitelných zdrojů ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽²⁾;
- 19) „zárukou původu“ se rozumí záruka původu ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice 2009/28/ES.

Článek 3

Aby mohla být příslušnému produktu udělena ekoznačka EU podle nařízení (ES) č. 66/2010, musí spadat do skupiny produktů „dřevěné, korkové a bambusové podlahové krytiny“ definované v článku 1 tohoto rozhodnutí a musí splňovat ekologická kritéria EU, jakož i související požadavky na posuzování a ověřování stanovené v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Kritéria pro ekoznačku EU pro skupinu produktů „dřevěné, korkové a bambusové podlahové krytiny“ a související požadavky na posuzování a ověřování platí po dobu šesti let ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 5

Pro správné účely se skupině produktů „dřevěné, korkové a bambusové podlahové krytiny“ přiděluje číselný kód „035“.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnice 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

Článek 6

Rozhodnutí 2010/18/ES se zrušuje.

Článek 7

Žádosti o ekoznačku EU pro produkty spadající do skupiny produktů „dřevěné podlahové krytiny“ podané do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí mohou být odchýlně od článku 6 předloženy v souladu s kritérii stanovenými v rozhodnutí 2010/18/ES, nebo v souladu s kritérii stanovenými v tomto rozhodnutí.

Licence na ekoznačku EU udělené v souladu s kritérii stanovenými v rozhodnutí 2010/18/ES se smí používat po dobu dvanácti měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 25. ledna 2017.

Za Komisi
Karmenu VELLA
člen Komise

PŘÍLOHA

RÁMCOVÝ PLÁN

KRITÉRIA PRO UDĚLOVÁNÍ EKOZNAČKY EU

Kritéria pro udělování ekoznačky EU pro podlahové krytiny na bázi dřeva, korku a bambusu:

- Kritérium 1. Popis výrobku
- Kritérium 2. Materiály na bázi dřeva, korku a bambusu
- Kritérium 3. Obecné požadavky na nebezpečné látky a směsi
- Kritérium 4. Požadavky na konkrétní látky
- Kritérium 5. Spotřeba energie ve výrobním procesu
- Kritérium 6. Emise těkavých organických sloučenin z podlahových krytin
- Kritérium 7. Emise formaldehydu z podlahových krytin a kompozitních desek
- Kritérium 8. Vhodnost k použití
- Kritérium 9. Opravitelnost a prodloužená záruka
- Kritérium 10. Informace pro spotřebitele
- Kritérium 11. Informace uvedené na ekoznačce EU
- Dodatek I. Pokyny k výpočtu množství použitých těkavých organických sloučenin
- Dodatek II. Pokyny k výpočtu spotřeby energie ve výrobním procesu
- Dodatek III. Seznam norem

POSUZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ

Zvláštní požadavky na posuzování a ověřování jsou uvedeny u každého kritéria.

Pokud je žadatel povinen předložit prohlášení, dokumentaci, analýzy, zprávy o zkouškách nebo jiné důkazy prokazující soulad s kritérii, mohou tyto dokumenty pocházet od žadatele nebo případně jeho dodavatele (dodavatelů) atp.

Příslušné subjekty přednostně uznávají osvědčení vydaná subjekty, které jsou akreditovány podle příslušné harmonizované normy pro zkušební a kalibrační laboratoře, a ověření vydaná subjekty, které jsou akreditovány podle příslušné harmonizované normy pro orgány certifikující výrobky, procesy a služby. Akreditace se provádí podle ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽¹⁾.

V případě potřeby lze použít i jiné zkušební metody než ty, jež se uvádějí pro každé kritérium, pokud příslušný subjekt, který posuzuje žádost, uzná jejich rovnocennost.

V případě potřeby mohou příslušné subjekty vyžadovat doplňkovou dokumentaci a provádět nezávislá ověřování nebo kontroly na místě.

Předpokladem je, že výrobek splňuje všechny použitelné požadavky právních předpisů země či zemí, ve kterých se má uvádět na trh. Žadatel poskytne prohlášení, že výrobek tento požadavek splňuje.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

Jestliže dodavatel nechce žadateli sdělit látky, které tvoří směs, může tyto informace zaslat příslušnému subjektu přímo.

Kritérium 1. Popis výrobku

Příslušnému subjektu se předkládá technický popis podlahové krytiny včetně výkresů znázorňujících součásti nebo materiály, které tvoří konečnou podlahovou krytinu, její rozměry a popis výrobního procesu. Tento popis doprovází soupis materiálů použitých ve výrobku, který uvádí celkovou hmotnost výrobku a její rozložení mezi jednotlivé použité materiály.

Prokazuje se soulad s vymezením skupiny výrobků definovaným v článku 1.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění požadavků, podložené následujícími informacemi o podlahové krytině:

- značka/obchodní název ⁽¹⁾,
- popis výrobku včetně výkresů znázorňujících součásti nebo materiály, které tvoří konečný výrobek,
- soupis materiálů použitých ve výrobku: hmotnostní procentní podíly surovin, látek nebo směsí ve složení konečného výrobku, dle potřeby včetně případných přídatných látek a povrchových úprav,
- seznam všech složek výrobku ⁽²⁾ a jejich příslušné hmotnosti,
- popis výrobního procesu. Popis dodavatelů surovin nebo látek musí uvádět oficiální název, místo výroby, kontaktní údaje a popis výrobních kroků, které dodavatelé provádějí nebo kterých jsou součástí.

List údajů o výrobku, prohlášení o vlivu výrobku na životní prostředí nebo rovnocenný doklad lze přijmout jako důkaz splnění tohoto kritéria za předpokladu, že obsahuje výše uvedené informace.

Kritérium 2. Materiály na bázi dřeva, korku a bambusu

Tento požadavek se uplatňuje na materiály dřevěné, na bázi dřeva, korkové, na bázi korku, bambusové, na bázi bambusu, jejichž hmotnost překračuje 1 % hmotnosti hotového výrobku.

Žádné materiály, které jsou dřevěné, na bázi dřeva, korkové, na bázi korku, bambusové, na bázi bambusu, nesmí pocházet z geneticky modifikovaných organismů (GMO) a musí mít certifikaci spotřebitelského řetězce vystavenou nezávislou třetí stranou v rámci certifikačních systémů, jako jsou Forest Stewardship Council (FSC), Programme for the Endorsement of Forest Certification (PEFC) nebo rovnocenné systémy.

Veškeré surové dřevo, korek a bambus musí mít platná osvědčení o udržitelném obhospodařování lesů vystavená certifikačním systémem nezávislé třetí strany, jako jsou FSC, PEFC nebo rovnocenné systémy.

Jestliže certifikační systém umožňuje mísení necertifikovaných materiálů s certifikovanými a/nebo recyklovanými materiály ve výrobku nebo produkční řadě, musí být minimálně 70 % dřeva, korku a/nebo bambusu udržitelným certifikovaným primárním materiálem a/nebo recyklovaným materiálem.

Necertifikovaný materiál musí projít ověřovacím systémem, který zajistí, že materiál pochází z legálních zdrojů a splňuje veškeré další požadavky certifikačního systému na necertifikovaný materiál.

Certifikační subjekty, které vydávají osvědčení o udržitelném hospodaření v lesích a/nebo certifikaci spotřebitelského řetězce, musí být akreditovány nebo uznány uvedeným certifikačním systémem.

⁽¹⁾ Obchodním názvem se rozumí všechny názvy, pod nimiž je látka uváděna na trh v rámci unijního trhu.

⁽²⁾ Složkou výrobku se rozumí každá samostatná vrstva, z níž se skládají podlahové krytiny a jejíž materiál, tvar a forma plní specifickou funkci. Zahrnuje například vrstvu odolnou proti opotřebování a poškrábání, vzor nebo dýhovou vrstvu, vrstvu zabezpečující stabilitu a podkladovou vrstvu.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění požadavků podložené platným, nezávisle ověřeným certifikátem spotřebitelského řetězce daného výrobce pro veškeré materiály, které jsou dřevěné, na bázi dřeva, korkové, na bázi korku, bambusové, na bázi bambusu, a jsou použity ve výrobku nebo produkční řadě, a prokáže, že žádný primární materiál nepochází z geneticky modifikovaných organismů. Žadatel předloží auditované účetní doklady, které prokáží, že nejméně 70 % materiálů pochází z lesů nebo ploch obhospodařovaných podle zásad udržitelného obhospodařování lesů a/nebo z recyklovaných zdrojů, které splňují požadavky stanovené v příslušném nezávislém programu certifikace spotřebitelského řetězce. Jako certifikace nezávislé třetí strany se přijímá certifikace FSC, PEFC nebo rovnocenných režimů.

Jestliže výrobek nebo produkční řada obsahuje necertifikovaný materiál, musí být předložen důkaz, že obsah necertifikovaného primárního materiálu nepřevyšuje 30 % a že je potvrzen systémem ověření, který zajišťuje, že materiál pochází z legálních zdrojů a splňuje veškeré další požadavky certifikačního systému na necertifikovaný materiál.

Kritérium 3. Obecné požadavky na nebezpečné látky a směsi

Přítomnost látek, které jsou podle čl. 59 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006 určeny jako látky vzbuzující mimořádné obavy, nebo látek či směsí, které splňují kritéria pro klasifikaci, označování a balení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 (nařízení CLP) ⁽¹⁾ pro stupně nebezpečnosti uvedené v tabulce 3.1 tohoto rozhodnutí, ve výrobku a jakýchkoli jeho součástech, je omezena v souladu s body 3.a a 3.b. Pro účely tohoto kritéria jsou klasifikace nebezpečnosti látek vzbuzujících mimořádné obavy uvedených na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) a klasifikace nebezpečnosti podle nařízení CLP sdruženy do skupin v tabulce 3.1 podle nebezpečných vlastností.

*Tabulka 3.1***Skupiny kategorií nebezpečnosti podléhajících omezení****Nebezpečnosti skupiny 1 – látky vzbuzující mimořádné obavy a látky podle nařízení CLP**

Stupeň nebezpečnosti, na základě které je látka zařazena do skupiny 1:

- látky vzbuzující mimořádné obavy uvedené na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV),
- karcinogenní, mutagenní a/nebo toxické pro reprodukci (CMR), kategorie 1 A nebo 1B: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df.

Nebezpečnosti skupiny 2 – látky podle nařízení CLP

Stupeň nebezpečnosti, na základě které je látka zařazena do skupiny 2:

- karcinogenní, mutagenní a/nebo toxické pro reprodukci (CMR) kategorie 2: H341, H351, H361f, H361d, H361df, H362,
- toxicita pro vodní prostředí kategorie 1: H400, H410,
- akutní toxicita kategorie 1 a 2: H300, H310, H330, H304,
- toxicita při vdechnutí kategorie 1: H304,
- toxicita pro specifické cílové orgány kategorie 1: H370, H372,
- látka senzibilizující kůži kategorie 1 H317.

Nebezpečnosti skupiny 3 – látky podle nařízení CLP

Stupeň nebezpečnosti, na základě které je látka zařazena do skupiny 3:

- toxicita pro vodní prostředí kategorie 2, 3 a 4: H411, H412, H413,
- akutní toxicita kategorie 3: H301, H311, H331, EUH070,
- toxicita pro specifické cílové orgány kategorie 2: H371, H373.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

3.a Omezení látek vzbuzujících mimořádné obavy

Výrobek a jakékoli jeho součásti nesmí obsahovat látky vzbuzující mimořádné obavy v koncentracích vyšších než 0,10 % (hmotnostních).

Z tohoto požadavku se neuděluje žádná výjimka pro látky vzbuzující mimořádné obavy uvedené na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) přítomné ve výrobku nebo v jakýchkoli jeho součástech v koncentracích vyšších než 0,10 % (hmotnostních).

Posuzování a ověřování

Žadatel vyhotoví prohlášení o nepřítomnosti látek vzbuzujících mimořádné obavy nad výše uvedené omezení koncentrace pro výrobek a jakékoli součásti použité ve výrobku. Prohlášení musí uvádět odkaz na nejnovější znění seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), který zveřejňuje agentura ECHA ⁽¹⁾.

3.b Omezení látek nebo směsí klasifikovaných podle nařízení CLP použitých v podlahových krytinách

Látky nebo směsi, které výrobce podlahových krytin nebo jeho dodavatelé používají během přípravy surovin, výroby, sestavování či jiné úpravy podlahové krytiny, nesmí být klasifikovány jako látky nebo směsi se stupněm nebezpečnosti podle nařízení CLP uvedeným v tabulce 3.1. Mezi látky nebo směsi podléhající omezení patří lepidla, barvy, základní nátěrové hmoty, laky, mořidla, pryskyřice, biocidní přípravky, plniva, vosky, oleje, spárové vložky, barviva a zálivky.

Použití těchto látek podléhajících omezení je však povoleno, jestliže platí nejméně jedna z následujících podmínek:

- látka nebo směs podléhající omezení byla použita v množstvích, která činí méně než 0,10 % celkové hmotnosti podlahové krytiny a jakékoli její součásti,
- látka podléhající omezení změní své vlastnosti při zpracování (např. již není biologicky dostupná nebo projde chemickou reakcí), takže nebezpečnost podle nařízení CLP podléhající omezení již neplatí a veškerý nezreagovaný zbytkový obsah látky podléhající omezení je nižší než 0,10 % celkové hmotnosti podlahové krytiny a jakékoli její součásti.

Posuzování a ověřování

Žadatel a/nebo jeho dodavatelé předloží příslušnému orgánu prohlášení o splnění kritéria 3.b, které případně podloží seznamem příslušných použitých látek nebo směsí spolu s prohlášeními o klasifikaci nebo neklasifikaci jejich nebezpečnosti, jejich přidáných množstvích a případně prohlášeními o tom, zda látky či směsi mění své vlastnosti při zpracování, aby tak nebezpečnost podle nařízení CLP podléhající omezení již neplatila. V takovém případě musí být uvedena množství veškerého nezreagovaného zbytkového obsahu látky podléhající omezení.

K prohlášení o klasifikaci nebo neklasifikaci nebezpečnosti každé z látek se poskytnou tyto informace:

- (i) číslo látky v seznamu Chemical Abstract Service (CAS) ⁽²⁾, Evropského společenství (ES) ⁽³⁾ nebo v jiném seznamu (též pro směsi, je-li k dispozici);
- (ii) fyzická forma a skupenství, v nichž se látka nebo směs používá;
- (iii) harmonizované klasifikace nebezpečnosti podle nařízení CLP;
- (iv) údaje o vlastní klasifikaci z databáze agentury ECHA pro registrované látky podle nařízení REACH ⁽⁴⁾ (není-li k dispozici harmonizovaná klasifikace);
- (v) klasifikace směsí podle kritérií stanovených v nařízení (ES) č. 1272/2008.

⁽¹⁾ ECHA, Seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy podléhajících povolení, <http://www.echa.europa.eu/cs/candidate-list-table>.

⁽²⁾ Registr CAS: <https://www.cas.org/content/chemical-substances>.

⁽³⁾ Seznam ES: <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/ec-inventory>.

⁽⁴⁾ ECHA, databáze registrovaných látek podle nařízení REACH: <http://www.echa.europa.eu/cs/information-on-chemicals/registered-substances>.

Při posuzování údajů o vlastní klasifikaci v databázi registrovaných látek podle nařízení REACH se upřednostňují údaje ze společných předložení.

Jestliže je na základě databáze registrovaných látek podle nařízení REACH klasifikace evidována s poznámkou „nedostatek údajů“ nebo „neprůkazné“ nebo jestliže látka dosud nebyla v systému nařízení REACH zaregistrována, musí být poskytnuty toxikologické údaje, které splňují požadavky přílohy VII nařízení (ES) č. 1907/2006, dostačující pro podporu přesvědčivé vlastní klasifikace podle přílohy I nařízení (ES) č. 1272/2008 a podpůrných pokynů agentury ECHA. V případě položek databáze uvedených s poznámkou „nedostatek údajů“ nebo „neprůkazné“ se vlastní klasifikace musí ověřit. Za tímto účelem se přijímají tyto zdroje informací:

- (i) toxikologické studie a posouzení nebezpečnosti, které provedou regulační agentury na téže úrovni jako agentura ECHA ⁽¹⁾, regulační subjekty členských států nebo mezivládní subjekty;
- (ii) bezpečnostní list řádně vyplněný v souladu s přílohou II nařízení (ES) č. 1907/2006;
- (iii) zdokumentovaný odborný posudek, který vypracuje odborný toxikolog a který se bude opírat o přezkum vědecké literatury a stávajících údajů o zkouškách, dle potřeby podpořený výsledky nových zkoušek provedených nezávislými laboratořemi pomocí metod schválených agenturou ECHA;
- (iv) osvědčení, případně též vycházející z odborného posudku, vydané akreditovaným subjektem posuzování shody, který provádí posouzení nebezpečnosti podle globálně harmonizovaného systému (GHS) nebo systémů klasifikace nebezpečnosti podle nařízení CLP.

Informace o nebezpečných vlastnostech látek mohou být v souladu s přílohou XI nařízení (ES) č. 1907/2006 získány i jinak než zkouškami, například alternativními metodami, jako jsou metody *in vitro*, kvantitativní modely vztahů mezi strukturou a aktivitou nebo s využitím sdružování nebo analogického přístupu.

Kritérium 4. Požadavky na konkrétní látky

4.a. Kontaminující látky v recyklovaném dřevě, korku a bambusu

Veškerá recyklovaná vlákna nebo štěpky použité při výrobě konečné podlahové krytiny musí projít zkouškami podle normy Evropské federace výrobců desek (European Panel Federation, EPF) pro dodací podmínky recyklovaného dřeva ⁽²⁾ nebo jiné rovnocenné normy, která stanoví stejné nebo přísnější limity, a musí splňovat limity pro kontaminující látky uvedené v tabulce 4.1.

Tabulka 4.1.

Limity pro kontaminující látky v recyklovaném dřevě, korku a bambusu a jejich vláknech nebo štěpkách (mg/kg suchého recyklovaného materiálu)

Kontaminující látky	Limitní hodnoty	Kontaminující látky	Limitní hodnoty
Arsen (As)	25	Rtuť (Hg)	25
Kadmium (Cd)	50	Fluor (F)	100
Chrom (Cr)	25	Chlor (Cl)	1 000
Měď (Cu)	40	Pentachlorfenol (PCP)	5
Olovo (Pb)	90	Dehtové oleje (benzo[a]pyren)	0,5

⁽¹⁾ Agentura ECHA, Spolupráce s ostatními regulačními agenturami, <http://echa.europa.eu/cs/about-us/partners-and-networks/international-cooperation/cooperation-with-peer-regulatory-agencies>.

⁽²⁾ „Norma EPF pro dodací podmínky recyklovaného dřeva“, říjen 2002, na adrese: <http://www.europanel.org/upload/EPF-Standard-for-recycled-wood-use.pdf>.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu:

- prohlášení výrobce, případně dodavatele desek, že v podlahové krytině nebylo použito žádné recyklované dřevo, korek, bambus nebo jejich vlákna či štěpky, nebo
- prohlášení výrobce nebo případně dodavatele desek, že veškeré recyklované dřevo, korek, bambus nebo jejich vlákna či štěpky byly v reprezentativním vzorku podrobeny zkoušce podle normy EPF pro dodací podmínky recyklovaného dřeva nebo podle jiné rovnocenné normy, která stanoví stejné nebo přísnější limity, podložené zkušebními protokoly prokazujícími soulad recyklovaných vzorků s limity uvedenými v tabulce 4.1.

4.b. Biocidní přípravky

Ošetření dřeva, korku a/nebo bambusu v podlahových krytinách biocidními přípravky není dovoleno.

Tyto účinné látky nejsou povoleny ke konzervaci směsí na vodní bázi v obalech, jako jsou lepidla nebo laky:

- směs (3:1) chloromethylisothiazolinonu a methylisothiazolinon (CMIT/MIT, číslo CAS 55965-84-9) v koncentraci vyšší než 15 ppm,
- methylisothiazolinon v koncentraci vyšší než 200 ppm,
- ostatní isothiazolinony v koncentraci vyšší než 500 ppm.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o nepoužití biocidních přípravků, případně prohlášení podložené bezpečnostním listem od dodavatelů směsí na vodní bázi a uvádějící, které účinné látky byly použity jako látky pro konzervaci směsí na vodní bázi v obalech.

4.c. Těžké kovy v barvách, podkladových nátěrových hmotách a lacích

Žádné barvy, podkladové nátěrové hmoty nebo laky použité na materiály, které jsou dřevěné, na bázi dřeva, korkové, na bázi korku, bambusové, na bázi bambusu, nesmí obsahovat látky na bázi těchto kovů: kadmium, olovo, šestimocný chrom, rtuť, arsen nebo selen v koncentracích vyšších než 0,010 % (hmotnostních) pro každý jednotlivý kov v hotové barvě, základní nátěrové hmotě nebo laku.

Posuzování a ověřování

Žadatel nebo případně jeho dodavatel předloží příslušnému orgánu prohlášení o splnění tohoto kritéria a poskytnou příslušný bezpečnostní list od dodavatele použitých barev, základních nátěrových hmot a laků.

4.d. Obsah těkavých organických sloučenin v povrchové úpravě

Přípravky pro povrchovou úpravu použité na materiály, které jsou dřevěné, na bázi dřeva, korkové, na bázi korku, bambusové, na bázi bambusu, musí splňovat jednu z níže uvedených podmínek:

- celkový obsah těkavých organických sloučenin nižší nebo rovný 5 % hmotnostním (koncentrace látky v obalu),
- celkový obsah těkavých organických sloučenin vyšší než 5 % hmotnostních, mají-li být přípravky nanášeny v množstvích nižších než 10 g/m² ošetřené povrchové plochy.

Toto kritérium se týká celkového obsahu těkavých organických sloučenin v přípravcích pro povrchovou úpravu při chemickém složení, které mají v mokřím stavu. Vyžadují-li přípravky před použitím zředění, vychází výpočet z obsahu ve zředěném přípravku.

Pro účely tohoto kritéria se těkavými organickými sloučeninami rozumí těkavé organické sloučeniny definované v čl. 2 bodu 5 směrnice 2004/42/ES.

Toto kritérium se nepoužije na směsi používané při opravách během výrobního procesu (např. suky, praskliny, promáčkliny, atd.).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění tohoto kritéria podložené bezpečnostním listem všech látek nebo směsí pro povrchovou úpravu použitých na materiály, které jsou dřevěné, na bázi dřeva, korkové, na bázi korku, bambusové a/nebo na bázi bambusu. Jestliže bezpečnostní list uvádí, že obsah těkavých organických sloučenin v použitých látkách nebo směsích pro povrchovou úpravu je nižší nebo rovný 5 % hmotnostním, není další ověřování nutné.

Jestliže bezpečnostní list neobsahuje údaje o obsahu těkavých organických sloučenin, vypočítá se obsah těkavých organických sloučenin podle seznamu látek ve směsi pro povrchovou úpravu. Koncentrace každé složky těkavých organických sloučenin se uvede v hmotnostních procentech.

Případně pokud je obsah těkavých organických sloučenin vyšší než 5 % hmotnostních, předloží žadatel jako alternativu výpočet, který prokáže, že skutečné množství těkavých organických sloučenin nanesených na m² ošetřené povrchové plochy podlahové krytiny je v souladu s pokyny uvedenými v dodatku I nižší než 10 g/m².

4.e. Obsah těkavých organických sloučenin v ostatních použitých látkách a směsích

Obsah těkavých organických sloučenin musí být nižší než:

- 3 % hmotnostní v hotových lepidlech i pryskyřicích použitých při výrobě podlahových krytin,
- 1 % hmotnostní v ostatních látkách kromě hotových lepidel, pryskyřic a prostředků pro povrchovou úpravu (kritérium 4.d) použitých při výrobě podlahových krytin.

Obsah volného formaldehydu v kapalných aminoplastových pryskyřicích použitých při výrobě podlahových krytin musí být nižší než 0,2 % hmotnostní.

Toto kritérium se týká celkového obsahu těkavých organických sloučenin v látkách při chemickém složení, které mají v mokřém stavu. Vyžadují-li směsi před použitím zředění, musí výpočet vycházet z obsahu ve zředěném přípravku.

Pro účely tohoto kritéria se těkavými organickými sloučeninami rozumí těkavé organické sloučeniny definované v čl. 2 bodu 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES.

Toto kritérium se nepoužije na směsi používané při opravách během výrobního procesu (např. suky, praskliny, promáčkliny, atd.).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému orgánu prohlášení o splnění kritéria podložené bezpečnostním listem pro každé použité hotové lepidlo, pryskyřici nebo jinou látku nebo rovnocennou dokumentací, která podporuje prohlášení o souladu, spolu s úplným vzorcem složení a určením množství a čísel CAS.

Jestliže bezpečnostní list uvádí, že obsah těkavých organických sloučenin v použitých hotových lepidlech a pryskyřicích je nižší než 3 % hmotnostní nebo nižší než 1 % hmotnostní v jiných použitých látkách, není další ověřování nutné.

Jestliže bezpečnostní list neobsahuje údaje o obsahu těkavých organických sloučenin, vypočítá se obsah těkavých organických sloučenin podle seznamu látek. Koncentrace každé složky těkavých organických sloučenin se uvede v hmotnostních procentech.

Žadatel předloží zprávy o zkouškách, které prokazují, že obsah volného formaldehydu v kapalných aminoplastových pryskyřicích je nižší než 0,2 % hmotnostní v souladu s normou EN 1243.

4.f. Změkčovadla

Žádné lepidlo, pryskyřice nebo látka či směs použitá k povrchové úpravě nesmí obsahovat žádná ftalátová změkčovadla uvedená v článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006. Za nepřítomnost těchto ftalátů se považuje stav, kdy celkové množství uvedených ftalátů činí méně než 0,10 % hmotnosti lepidla, pryskyřice nebo přípravku či směsi pro povrchovou úpravu (1 000 mg/kg).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu buď:

- prohlášení dodavatele nebo výrobce podlahové krytiny o splnění tohoto kritéria, v němž se uvádí, že nebyla použita ftalátová změkčovadla, nebo
- prohlášení dodavatele nebo výrobce podlahové krytiny o splnění tohoto kritéria, v němž se uvádí, že byla použita ftalátová změkčovadla a že v lepidle, pryskyřici nebo látce či směsi použité k povrchové úpravě nebyl použit žádný ftalát splňující kritéria článku 57 nařízení (ES) č. 1907/2006. Nebude-li odpovídající prohlášení k dispozici, musí být lepidlo, pryskyřice nebo látka či směs použitá k povrchové úpravě testovány na přítomnost těchto ftalátů podle normy ISO 8214-6.

4.g. Halogenované organické sloučeniny

Halogenované organické sloučeniny nejsou v látkách používaných při výrobě podlahových krytin povoleny (například jako pojiva, lepidla, nátěrové hmoty atd.).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění požadavků podložené prohlášením výrobce látek o tom, že nebyly použity halogenované organické sloučeniny. Kromě toho se předkládá příslušný bezpečnostní list látek.

4.h. Zpomalovače hoření

Zpomalovače hoření nejsou v látkách používaných při výrobě podlahových krytin povoleny.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění požadavků podložené prohlášením výrobce látek o tom, že nebyly použity zpomalovače hoření. Kromě toho se předkládá příslušný bezpečnostní list látek.

4.i. Aziridin a polyaziridin

Aziridin a polyaziridin nejsou v látkách používaných při výrobě podlahových krytin povoleny (například jako úprava povrchu, nátěrové hmoty atd.).

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění požadavků podložené prohlášením výrobce látek o tom, že nebyl použit aziridin a polyaziridin. Kromě toho se předkládá příslušný bezpečnostní list látek.

Kritérium 5. Spotřeba energie ve výrobním procesu

Roční průměr energie spotřebované během procesu výroby podlahových krytin se vypočítá podle postupu v tabulce 5.1 a dodatku II a musí překročit následující limity (E skóre):

Výrobek	E skóre
Podlahové krytiny z masivního dřeva	> 11,0
Vícevrstvé dřevěné podlahové krytiny Dřevěná dýhovaná podlahová krytina Korkové podlahové krytiny a korkové dlaždice Bambusové podlahové krytiny Laminátové podlahové krytiny	> 8,0

Tabulka 5.1

Výpočet hodnoty E skóre

Vzorec		Environmentální parametr		Maximální požadavky
$E = \frac{A}{20} + \left(5 - \frac{B}{3}\right) + \left(5 - \frac{C}{7}\right)$	A	Podíl energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie	%	—
	B	Roční množství nakoupené elektřiny	kWh/m ²	15 kWh/m ²
	C	Roční spotřeba paliva	kWh/m ²	35 kWh/m ²

Kde A = poměr energie z obnovitelných zdrojů a celkové energie.

V čitateli koeficientu A jsou uvedena nakoupená paliva z obnovitelných zdrojů jako (objem paliva × standardní hodnota) plus teplo generované na místě z jiných než palivových obnovitelných zdrojů plus 2,5 × elektřina generovaná na místě z jiných než palivových obnovitelných zdrojů plus 2,5 × nakoupená elektřina z obnovitelných zdrojů.

Ve jmenovateli koeficientu A jsou uvedena nakoupená paliva z obnovitelných zdrojů jako (objem paliva × standardní hodnota) plus nakoupená paliva z neobnovitelných zdrojů jako (objem paliva × standardní hodnota) plus teplo generované na místě z jiných než palivových obnovitelných zdrojů plus 2,5 × elektřina generovaná na místě z jiných než palivových obnovitelných zdrojů plus 2,5 × nakoupená elektřina z obnovitelných zdrojů plus 2,5 × nakoupená elektřina z neobnovitelných zdrojů.

B = Ročním množstvím nakoupené elektřiny se rozumí součet elektřiny nakoupené od externího dodavatele. Je-li nakoupená elektřina elektřinou z obnovitelných zdrojů, použije se faktor 0,8.

C = Roční spotřebou paliva se rozumí součet všech paliv nakoupených nebo získaných jako vedlejší produkty při výrobě podlahových krytin a použitých k výrobě energie na místě.

E skóre se vypočítá na m² vyrobené podlahové krytiny a zahrnuje energii přímo spotřebovanou při výrobě podlahové krytiny. K nepřímé spotřebě energie se nepřihlíží.

Níže je uveden orientační seznam činností, které jsou a nejsou zařazovány do výpočtů spotřeby energie. Činnosti jsou uvedeny od příjmu dřevěných klád (kmenů stromů), korku a bambusu v zařízeních výrobce nebo jeho dodavatele až po konec výrobního procesu.

Výrobek	Podmínky spotřeby elektřiny a paliva (orientační seznam)	
	Zařazeno	Nezařazeno
Podlahové krytiny z masivního dřeva	— sušení, broušení a řezání — úprava na potřebný rozměr a ořez — pískování — nátěr — balení — a jakákoli další činnost potřebná při výrobě	— výroba laků a jiných hotových přípravků — energie spotřebovaná při kontrole kvality — nepřímá spotřeba energie (např. vytápění, osvětlení, interní přeprava atd.).
Vícevrstvé dřevěné podlahové krytiny	— sušení, broušení a řezání — úprava na potřebný rozměr a ořez — pískování — lisování — nátěr — balení — a jakákoli další činnost potřebná při výrobě	
Korkové podlahové krytiny a korkové dlaždice	— sušení, broušení a řezání — úprava na potřebný rozměr a ořez — pískování — lisování	
Bambusové podlahové krytiny	— výroba kompozitní desky, je-li použita jako strukturní součást — nátěr — balení — a jakákoli další činnost potřebná při výrobě	
Laminátové podlahové krytiny	— výroba kompozitní desky — impregnace dekoru, potahu a podkladového papíru — lisování — úprava rozměru — balení — a jakákoli další činnost potřebná při výrobě	

Posuzování a ověřování

Žadatel uvede a prokáže:

- druh a množství elektřiny průměrně nakoupené od externího dodavatele za rok. Pokud nakupovaná elektřina pochází z obnovitelných zdrojů, musí být předloženy záruky původu podle směrnice 2009/28/ES. Není-li směrnice 2009/28/ES použitelná v zemi, kde se podlahová krytina vyrábí, předloží se rovnocenný důkaz,
- druh (druhy) a množství paliv použitých při výrobě podlahových krytin, a to prostřednictvím smluv, vyúčtování nebo rovnocenné dokumentace, která uvádí data, dodané/nakoupené množství a specifikace paliva (např. fyzikálně-chemické vlastnosti, výhřevnost atd.). Součástí bude podle směrnice 2009/28/ES též prohlášení o tom, která použitá paliva pocházejí z obnovitelných zdrojů,
- množství energie použité ve výrobních krocích zahrnutých do výpočtu E skóre spolu s podkladovými dokumenty (např. měření energie v různých fázích výroby, spotřeba energie zařízení uvedená v listech výrobků atd.),
- druh a množství prodané energie. Výpočty musí zahrnovat druh a množství případných paliv použitých k výrobě prodané energie, data nebo období výroby energie a data prodeje,
- prohlášení o množství podlahové krytiny, pro kterou se žádá o ekoznačku EU (v m²), které bylo v průměru vyrobeno za rok.

Pro splnění tohoto kritéria lze použít dokumenty obsahující informace o spotřebě energie, nákupech paliv a výrobě energie, jakož i dokumenty, které oznamují výrobu podlahové krytiny vnitrostátním orgánům.

Kritérium 6. Emise těkavých organických sloučenin z podlahových krytin

Podlahové krytiny nesmí překročit emisní hodnoty uvedené v tabulce 6.1 naměřené ve zkušební komoře v souladu se zkušební normou CEN/TS 16516. Balení a dodávka vzorků odeslaných ke zkouškám, nakládání se vzorky a úpravy vzorků se řídí postupy popsány v normě CEN/TS 16516.

Tabulka 6.1.

Požadavky na emise

Výrobky	Požadavky na emise	
	Sloučenina	Limitní hodnota po 28 dnech skladování ve větrané zkušební komoře (viz CEN/TS16516) v mg/m ³ vzduchu ^(d)
Podlahové krytiny z masivního dřeva Vícevrstvé dřevěné podlahové krytiny Dřevěná dýhovaná podlahová krytina	Těkavé organické sloučeniny celkem po odečtení kyseliny octové (CAS 64-19-7)	< 0,3
Korkové podlahové krytiny Bambusové podlahové krytiny	Těkavé organické sloučeniny celkem	
Laminátové podlahové krytiny	Těkavé organické sloučeniny celkem	< 0,16
Všechny podlahové krytiny	Polotěkavé organické sloučeniny celkem	< 0,1
Podlahové krytiny z masivního dřeva Vícevrstvé dřevěné podlahové krytiny Dřevěná dýhovaná podlahová krytina	R-hodnota pro látky v nejnižší příslušné koncentraci po odečtení kyseliny octové (CAS 64-19-7)	≤ 1

Výrobky	Požadavky na emise	
	Sloučenina	Limitní hodnota po 28 dnech skladování ve větrané zkušební komoře (viz CEN/TS16516) v mg/m ³ vzduchu ^(d)
Korkové podlahové krytiny Bambusové podlahové krytiny Laminátové podlahové krytiny	R-hodnota pro látky v nejnižší příslušné koncentraci	≤ 1
Všechny podlahové krytiny	Karcinogenní látky	< 0,001

^(d) Zkouška v komoře musí být provedena 28 dnů po ukončení povrchové úpravy. Do tohoto okamžiku se výrobek, který má být podroben zkoušce, uchovává v neprodyšně uzavřeném obalu v místě výroby a v tomto stavu se doručuje do zkušební laboratoře.

Pro účely tohoto kritéria je těkavou organickou sloučeninou každá těkáva organická sloučenina, která na plynové chromatografické koloně eluuje mezi n-hexanem (včetně) a n-hexadekanem s teplotou varu v rozmezí přibližně od 68 °C do 287 °C, pokud se měření uskutečnilo s použitím kapilární kolony potažené 5 % fenyl-polysiloxanem a 95 % metyl-polysiloxanem.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému orgánu prohlášení o splnění požadavků podložené zprávami o zkouškách v komoře provedených v souladu s normou CEN/TS 16516 nebo rovnocennou metodou, které dokládají, že byly dodrženy limity stanovené v tabulce 6.1. Zkušební protokoly obsahují:

- použitou zkušební metodu,
- výsledky zkoušek a potřebný výpočet uvádějící limity podle tabulky 6.1.

Jestliže lze koncentrační limity v komoře specifikované pro lhůtu 28 dnů splnit po třech dnech po vložení vzorku do komory nebo po jiném období od tří do 27 dnů po vložení vzorku do komory, lze prohlásit požadavky za splněné a zkoušku lze předčasně ukončit.

Pro výrobky budou platné údaje ze zkoušek provedených v období nejvýše dvanácti měsíců před žádostí o ekoznačku EU, nedojde-li ke změnám výrobního procesu nebo použitých chemických složení, u nichž se bude mít za to, že zvyšují emise těkavých organických sloučenin z konečného výrobku.

Jako důkaz splnění požadavků lze použít i platné osvědčení interiérových klimatických vlastností, jestliže daný systém certifikace interiérových klimatických vlastností splňuje požadavky tohoto kritéria a příslušný subjekt je vyhodnotí jako rovnocenné.

Kritérium 7. Emise formaldehydu z podlahových krytin a kompozitních desek

Podlahová krytina vyrobená za použití kompozitních desek, lepidel, pryskyřic nebo upravujících činidel na bázi formaldehydu a neošetřené kompozitní desky vyrobené za použití lepidel nebo pryskyřic na bázi formaldehydu, jsou-li použity, musí splňovat alespoň jednu z níže uvedených podmínek:

- emise formaldehydu nižší než 50 % prahové hodnoty, která umožňuje jejich klasifikaci E1 podle přílohy B normy EN 13986+A1 (platné pro všechny podlahové krytiny a jiné než středně či vysoce zhuštěné dřevovláknité kompozitní desky),
- emise formaldehydu nižší než 65 % prahové hodnoty klasifikace E1 podle přílohy B normy EN 13986+A1 platné pro neošetřené středně či vysoce zhuštěné dřevovláknité kompozitní desky,
- emise formaldehydu nižší než limity stanovené v normě California Air Resources Board (CARB) Phase II nebo japonských normách F-3 star nebo F-4 star.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění tohoto kritéria. Posuzování a ověřování podlahových krytin a kompozitních desek s nízkými emisemi formaldehydu se liší v závislosti na příslušném certifikačním systému. Ověřovací dokumentace vyžadovaná pro každý systém je popsána v tabulce 7.1.

Tabulka 7.1.

Ověřovací dokumentace podlahových krytin s nízkými emisemi formaldehydu

Certifikační systém	Posuzování a ověřování
E1 (podle definice v příloze B normy EN 13986+A1)	Prohlášení výrobce a případně dodavatele kompozitních desek, v němž se uvádí, že podlahová krytina a neošetřené jiné než středně nebo vysoce zhuštěné dřevovláknité desky splňují 50 % hodnoty E1 emisních limitů podle přílohy B normy EN 13986+A1 ⁽¹⁾ , nebo v případě neošetřených středně či vysoce zhuštěných dřevovláknitých kompozitních desek 65 % hodnoty E1 emisních limitů podle přílohy B normy EN 13986+A1, podložené protokoly o zkouškách provedených buď podle normy EN 120, EN 717-2, nebo EN 717-1, nebo podle rovnocenné metody.
Limity CARB: Phase II	Prohlášení výrobce a případně dodavatele kompozitních desek podložené výsledky zkoušek podle normy ASTM E1333 nebo ASTM D6007, které prokazuje, že podlahová krytina splňuje emisní limity formaldehydu pro fázi II definované v nařízení California Composite Wood Products Regulation 93120 ⁽²⁾ . Podlahová krytina nebo případně kompozitní deska mohou být označeny v souladu s článkem 93120.3(e), který uvádí podrobnosti týkající se názvu výrobce, číslo šarže výrobku nebo vyrobené série a přidělené číslo CARB pro certifikační subjekt – třetí osobu (tato část není povinná, pokud jsou výrobky prodávány mimo Kalifornii nebo pokud byly výrobky vyrobeny za použití pryskyřic bez přidaného formaldehydu nebo na bázi formaldehydu s ultra-nízkou hladinou emisí).
Limity F-3 nebo F-4 star	Prohlášení výrobce a případně dodavatele kompozitních desek o splnění emisních limitů pro formaldehyd podle norem JIS A 5905 (pro dřevovláknité desky) nebo JIS A 5908:2003 (pro dřevotřískové desky a překližky), podložené protokoly o zkouškách podle exsikátorové metody JIS A 1460.

⁽¹⁾ Požadavky platí pro podlahové krytiny s obsahem vlhkosti H = 6,5 %.

⁽²⁾ Předpis 93120 „Airborne toxic control measure to reduce formaldehyde emissions from composite wood products“ (Metoda měření toxických látek v ovzduší ke snížení emisí formaldehydu z kompozitních dřevěných výrobků), California Code of Regulations.

Kritérium 8. Vhodnost k použití

Je nutné splnit pouze požadavky týkající se konkrétního druhu podlahové krytiny.

Podlahové krytiny se zkouší a klasifikují podle nejnovějších znění norem a údajů uvedených v tabulce 8.1.

Tabulka 8.1.

Normy pro zkoušky a klasifikaci podlahových krytin

Podlahová krytina	Zkušební metoda	Klasifikace
Dřevěná dýhovaná podlahová krytina ⁽¹⁾	EN 1534 pro odolnost proti vtisku EN 13329 pro nárůst tloušťky Vhodná zkušební metoda pro odolnost proti nárazu ⁽²⁾ Vhodná zkušební metoda pro odolnost proti opotřebení ⁽²⁾ ISO 24334 pro pevnost pojistkou	EN ISO 10874 ⁽³⁾

Podlahová krytina	Zkušební metoda	Klasifikace
Lakované masivní a vícevrstvé dřevěné podlahové krytiny	Tloušťka horní vrstvy Tvrdost dřeva povrchové vrstvy ^(b)	EN 685 ^(b) CTBA
Olejované masivní a vícevrstvé dřevěné podlahové krytiny bez povrchové úpravy		
Korkové dlaždice	EN 12104	EN ISO 10874
Korkové podlahové krytiny	EN 660-1 pro skupinu opotřebení EN 425 pro kolečkovou židli EN 425 pro simulovaný pohyb nohy nábytku ISO 24343-1 pro trvalou deformaci	
Bambusové podlahové krytiny	EN 1534 pro odolnost proti vtisku EN 13696 pro tloušťku vrchní vrstvy nebo nášlapné vrstvy	—
Laminátové podlahové krytiny	EN 13329 EN 14978 EN 15468	EN ISO 10874

⁽¹⁾ Dřevěnou dýhovanou podlahovou krytinou se rozumí pevná podlahová krytina tvořená podkladovou deskou na bázi dřeva s vrchní vrstvou dřevěné dýhy a případně podkladem.

⁽²⁾ Pro účely souladu se měření a výpočty provádějí s použitím spolehlivých, přesných a reprodukovatelných postupů, které zohledňují všeobecně uznávané nejnovější metody měření a výpočtu včetně harmonizovaných norem s odkazy zveřejněnými v *Úředním věstníku Evropské unie*. Musí splňovat technické definice pojmů, podmínky a parametry popsané v uživatelské příručce ke kritériím.

⁽⁴⁾ Uvádí se zkušební metoda použitá k měření odolnosti proti oděru, jakož i případně tloušťka horní vrstvy.

^(b) Klasifikace druhů dřeva ohledně tvrdosti dřeva a korelace mezi třídami zatížení podle normy EN 685 a tloušťkou nášlapné vrstvy a druhy dřeva viz CTBA Revetements interiors Parquet 71.01.

Podlahové krytiny musí dosahovat nejméně těchto parametrů:

Podlahová krytina	Limity
Dřevěná dýhovaná podlahová krytina	— třída zatížení 23 pro podlahové krytiny určené k soukromému použití, — třída zatížení 32 pro podlahové krytiny určené ke komerčnímu použití.
Lakované masivní a vícevrstvé dřevěné podlahové krytiny	— třída zatížení 23 pro podlahové krytiny určené k soukromému a komerčnímu použití.
Olejované masivní a vícevrstvé dřevěné podlahové krytiny bez povrchové úpravy	

Podlahová krytina	Limity
Korkové dlaždice	— třída zatížení 23 pro podlahové krytiny určené k soukromému použití, — třída zatížení 32 pro podlahové krytiny určené ke komerčnímu použití.
Korkové podlahové krytiny	
Bambusové podlahové krytiny	— rovnovážný obsah vlhkosti: 8 % při 20 °C a 50 % relativní vlhkosti — odolnost proti vtisku: ≥ 4 kg/mm ² u jednoduchých a bočně lisovaných podlahových krytin ≥ 9,5 kg/mm ² podlahových krytin o vysoké hustotě
Laminátové podlahové krytiny	— třída zatížení 23 pro podlahové krytiny určené k soukromému použití, — třída zatížení 32 pro podlahové krytiny určené ke komerčnímu použití.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění požadavků tohoto kritéria. Prohlášení podpoří zkušebními protokoly, které musí obsahovat:

- druh podlahové krytiny,
- zvolenou zkušební metodu (zvolené zkušební metody),
- výsledky zkoušek a klasifikaci podlahové krytiny podle výsledků a případně příslušné normy.

Jestliže byla podlahová krytina podrobena jiné než výše uvedené zkušební metodě, lze tuto zkoušku akceptovat, jsou-li zkušební metody dle názoru příslušného subjektu srovnatelné.

Kritérium 9. Opravitelnost a prodloužená záruka

Je nutné splnit pouze požadavky týkající se konkrétního druhu podlahové krytiny.

Pro účely provádění oprav a výměn opotřebovaných částí musí podlahová krytina splňovat následující požadavky:

- Opravitelnost: Informace musí být uvedeny v návodu pro spotřebitele nebo na webových stránkách výrobce přístupných uživatelům a osobám, které podlahovou krytinu pokládají.
 - (a) Návrh umožňující opravu a návod k opravě: U podlahových krytin, které nejsou lepené k podkladu, musí být podlahová krytina navržena tak, aby umožňovala demontáž a usnadňovala tak opravu, opětovné použití a recyklaci. Musí být poskytnuty jednoduché a ilustrované pokyny k demontáži a výměně poškozených prvků. Operace demontáže a výměny musí být proveditelné pomocí běžných a základních ručních nástrojů. Musí být uvedeny informace/doporučení k uchování náhradních prvků podlahové krytiny pro případ možné opravy;
- Prodloužená záruka na výrobek:
 - (b) Žadatel bez dodatečných poplatků poskytne nejméně pětiletou záruku účinnou od data dodání výrobku. Tato záruka se poskytuje, aniž jsou dotčeny zákonné povinnosti výrobce a prodávajícího podle vnitrostátních právních předpisů.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění tohoto kritéria podložené:

- kopií návodu k opravě nebo jiného materiálu uvádějícího informace umožňující opravu,
- kopií záruky, která uvádí podmínky rozšířené záruky na výrobek uvedené v dokumentaci s informacemi pro spotřebitele a splňuje minimální požadavky stanovené v tomto kritériu.

Kritérium 10. Informace pro spotřebitele

Výrobek se prodává s příslušnými informacemi pro spotřebitele na obalu nebo v jiné dokumentaci přiložené k výrobku. Je nutné splnit pouze požadavky týkající se konkrétního druhu podlahové krytiny.

Pokyny týkající se následujících aspektů musí být čitelné a musí být uvedeny v jazyce země, v níž je výrobek uváděn na trh, a/nebo musí obsahovat grafické vyobrazení nebo ikony:

- Informace o podskupině, do které výrobek patří (masivní nebo vícevrstvá dřevěná podlahová krytina, korková podlahová krytina, korkové dlaždice, bambusová podlahová krytina, laminátová podlahová krytina atd.), množství dřevěného, korkového nebo bambusového materiálu v konečném výrobku v procentech hmotnosti a informace o tom, zda je ještě zapotřebí úprava povrchu v místě uživatele.
- Doporučení k pokládce. Musí být uvedeny všechny relevantní pokyny týkající se osvědčených postupů při pokládce z hlediska vlivu na životní prostředí:
 - kdykoli je to možné, doporučuje se pokládka systémem tzv. plovoucí podlahy. Musí být uveden odkaz na nutnou přípravu podkladového povrchu a potřebné pomocné materiály,
 - doporučuje-li se lepení podlahy k podkladu kvůli případné delší trvanlivosti, musí být uvedeno doporučení k použití lepidla certifikovaného ekoznačkou typu I nebo lepidla s nízkými emisemi, které splňuje požadavky EMICODE EC1 nebo rovnocenné normy,
 - (případně) ilustrované pokyny k montáži a demontáži podle požadavků kritéria 9.a.
- Doporučení k povrchové úpravě podlahových krytin bez povrchové úpravy a podlahových krytin, které vyžadují oleje:

olejovaný povrch:

 - relevantní informace o druhu a množství nátěrových hmot (např. oleje nebo laku) potřebných k dosažení zamýšlené trvanlivosti,
 - relevantní informace o povrchové úpravě podlahových krytin pomocí nátěrových hmot s nízkou hladinou emisí podle směrnice 2004/42/ES,
 - informace o tom, jak lze prodloužit životnost podlahové krytiny pomocí renovace, např. pískování a povrchové úpravy.
- Doporučení pro používání, čištění a údržbu výrobku:
 - musí být uvedeny relevantní informace k běžnému čištění platné pro daný druh podlahové krytiny spolu s odkazem na čisticí prostředky s ekoznačkou typu I,
 - pokyny k údržbě včetně přípravků k údržbě a přípravků pro renovaci nebo intenzivní čištění. Je-li to možné, měly by být doporučeny přípravky k údržbě s ekoznačkou typu I,
 - jasné uvedení prostor pro použití podlahové krytiny a prohlášení o souladu s příslušnými normami EN pro daný výrobek podle kritéria 8.
- Informace týkající se opravitelnosti:
 - jasné prohlášení doporučující uchování náhradních dílů podle požadavků kritéria 9.a,
 - relevantní informace o podmínkách záruky výrobku podle požadavků kritéria 9.b.
- Informace týkající se konce životnosti výrobku:

Spotřebiteli musí být poskytnut podrobný popis nejlepších metod likvidace výrobku (tj. opětovné použití, recyklace, energetické využití atd.) seřazených podle dopadu na životní prostředí.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému orgánu prohlášení o splnění kritéria podložené kopií dokumentu s informacemi pro spotřebitele, který má být dodáván spolu s výrobkem. Tato kopie musí prokazovat dodržení každého z příslušných bodů uvedených v tomto kritériu.

Kritérium 11. Informace uvedené na ekoznačce EU

Logo musí být viditelné a čitelné. Na výrobku musí být uvedeno registrační/licenční číslo ekoznačky EU, které musí být čitelné a jasně viditelné.

Na dobrovolné značce s textovým polem je uveden následující text:

- Dřevěný, korkový nebo bambusový materiál z udržitelně obhospodařovaných lesů
- Nižší spotřeba energie při výrobě
- Výrobek s nízkými emisemi.

Posuzování a ověřování

Žadatel předloží příslušnému orgánu prohlášení o splnění kritéria podložené kopií informací uvedených na ekoznačce EU.

DODATEK I

Pokyny k výpočtu množství použitých těkavých organických sloučenin

Tento požadavek se týká celkového obsahu těkavých organických sloučenin v přípravcích pro povrchovou úpravu při chemickém složení, které mají v mokřém stavu. Vyžadují-li přípravky před použitím zředění, vychází výpočet z obsahu ve zředěném přípravku.

Tato metoda se opírá o aplikační metodu, která vypočítává množství nanášené na jeden m² povrchové plochy. Určuje obsah organických rozpouštědel jako procento množství nanášeného přípravku pro povrchovou úpravu.

Nanesené množství těkavých organických sloučenin se vypočítává pomocí následujícího vzorce

$$\sum_{n=1}^i \text{množství přípravku pro povrchovou úpravu} \times \% \text{ VOC} \times \text{efektivnost povrchové úpravy}$$

Vzorec zahrnuje:

- množství přípravku pro povrchovou úpravu: pro každou nanášenou vrstvu nátěrové hmoty se uvádí množství přípravku pro povrchovou úpravu vstupující do systému v g/m²,
- podíl těkavých organických sloučenin (VOC) v přípravcích pro povrchovou úpravu: koncentrace musí být uvedena v hmotnostních procentech,
- efektivnost povrchové úpravy, která závisí na metodě nanášení. Efektivnost je uvedena v tabulce podle aktuálního stavu odvětví přípravků pro povrchovou úpravu, viz tabulka 4.2,
- součet všech nanášených povrchových vrstev.

Tabulka 4.2.

Efektivnost povrchových úprav

Povrchová úprava	Efektivnost (%)	Povrchová úprava	Efektivnost
Automatický nástřik, bez recyklace	50	Válečkový nátěr	95
Automatický nástřik, s recyklací	70	Clonování	95
Nástřik, v elektrostatickém poli	65	Nátěr nanášený ve vakuu	95
Nástřik, zvon/disk	80		

DODATEK II

Pokyny k výpočtu spotřeby energie ve výrobním procesu

Spotřeba energie na m² podlahové krytiny se vypočítá jako roční aritmetický průměr za poslední tři roky. Jestliže společnost tyto údaje nemá, posoudí příslušné subjekty, zda přijmou rovnocenné údaje.

Má-li výrobce přebytek energie, který se prodává jako elektřina, pára nebo teplo, lze prodané množství odečíst od spotřeby paliva. Do výpočtu se zařadí pouze paliva, která se skutečně spotřebují ve výrobě podlahových krytin.

Spotřeba energie se uvádí v kWh/m², ačkoli výpočty lze provádět i v MJ/m² (1 kWh = 3,6 MJ).

Energetický obsah paliv se vypočítá podle tabulky 5.2. Je-li elektřina vyráběná na místě, lze k výpočtu spotřeby paliv použít jednu z následujících metod:

- skutečná roční spotřeba paliva,
- spotřeba elektřiny vyrobené na místě vynásobená faktorem 2,5, pochází-li elektřina z obnovitelného zdroje, který není založen na spalování.

Hodnoty spotřeby energie se vypočítají pomocí standardních hodnot paliv. Obsah využitelné energie různých paliv je uveden v tabulce 5.2.

Tabulka 5.2.

Standardní hodnoty paliv ⁽¹⁾

Palivo	MJ/kg	Palivo	MJ/kg
Benzín	44,0	Pelety (7 % W)	16,8
Nafta		Rašelina	7,8-13,8
LPG	45,2	Sláma (15 % W)	
Topný olej Eo1	42,3	Bioplyn	
Topný olej Eo5	44,0	Dřevěné štěpky (25 % W)	13,8
Zemní plyn	47,2	Odpadové dříví	
Energetické uhlí	28,5	GJ/t je ekvivalent MJ/kg	

(¹) Hodnoty stanoví příloha IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

(% W) je hmotnostní procento vody v palivu, ve vzorci níže označeno písmenem f. Není-li uvedeno jinak, f = 0 % W a obsah popela je průměrný.

Vzorec pro výpočet energetického obsahu dřevěných štěpek závisí na obsahu vody. Odpaření vody z dřeva vyžaduje energii. Tato energie snižuje tepelnou hodnotu dřevěných štěpek. Energetický obsah lze vypočítat takto:

$$\text{Štěpky} = 19,0 \left(\frac{\text{MJ}}{\text{kg}} \right) - 21,442 \times \frac{f}{100}$$

Faktor 21,442 je součtem výparného tepla vody (2,442 MJ/kg) a energetického obsahu suchého dřeva 19,0 MJ/kg. Má-li žadatel laboratorní analýzy tepelné hodnoty paliva, mohou příslušné subjekty zvážit použití této tepelné hodnoty pro výpočet energetického obsahu.

DODATEK III

Seznam norem a dalších technických specifikací

Tabulka III.1.

Seznam norem a dalších technických specifikací

Norma	Název
Definice podlahových krytin	
EN 12466	Pružné podlahové krytiny – Slovník
EN 13329	Laminátové podlahové krytiny – Specifikace, požadavky a metody zkoušení
ISO 14021	Environmentální značky a prohlášení – Vlastní environmentální tvrzení (typ II environmentálního značení)
Emise těkavých organických sloučenin	
CEN/TS 16516	Stavební výrobky – Posuzování uvolňování nebezpečných látek – Stanovení emisí do vnitřního ovzduší
EN 717-1	Desky ze dřeva – Stanovení úniku formaldehydu – Emise formaldehydu komorovou metodou
EN 717-2	Desky ze dřeva – Stanovení úniku formaldehydu – Únik formaldehydu metodou plynové analýzy
EN 120	Dřevěné materiály – Zjišťování obsahu formaldehydu – Extrakční postup zvaný „perforátrová metoda“
EMICODE	http://www.emicode.com/en/emicode-r/
Suroviny	
EPF	Norma EPF pro dodací podmínky recyklovaného dřeva, říjen 2002. http://www.europanel.org/upload/EPF-Standard-for-recycled-wood-use.pdf
EN 1243	Lepidla. Stanovení volného formaldehydu v amino a amidoformaldehydových kondenzátech
ISO 8214-6	Bezpečnost hraček – Část 6: Určité estery ftalátů v hračkách a předmětech pro péči o děti
Vhodnost k použití	
EN 425	Pružné a laminátové podlahové krytiny. Zkouška kolečkovou židlí
EN 660-1	Pružné podlahové krytiny. Zjišťování odolnosti proti opotřebení. Metoda Stuttgart
EN 685	Pružné, textilní a laminátové podlahové krytiny. Klasifikace
EN 1534	Parkety a jiné dřevěné podlahoviny – Stanovení odolnosti proti vtisku (Brinell) – Zkušební metody
EN ISO 10874	Pružné, textilní a laminátové podlahové krytiny – Klasifikace

Norma	Název
EN 12104	Pružné podlahové krytiny. Korkové dlaždice. Specifikace
EN 13329	Laminátové podlahové krytiny. Specifikace, požadavky a metody zkoušení
EN 13696	Dřevěné podlahoviny – Metody zkoušení ke stanovení elasticity a odolnosti proti opotřebení a nárazu
EN 14978	Laminátové podlahové krytiny – Prvky s povrchovou vrstvou na bázi akrylátů vytvrzených elektronovým zářením – Specifikace, požadavky a metody zkoušení
EN 15468	Laminátové podlahové krytiny – Prvky s přímo aplikovaným potiskem a pryskyřičná povrchová vrstva. Specifikace, požadavky a metody zkoušení
ISO 24343-1	Pružné a laminátové podlahové krytiny. Zjišťování deformace a trvalé deformace – Část 1: Trvalá deformace

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/177**ze dne 31. ledna 2017****o souladu společného návrhu na zřízení tzv. „jantarového“ koridoru pro železniční nákladní dopravu s článkem 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010***(oznámeno pod číslem C(2017) 141)***(pouze maďarské, polské, slovenské a slovinské znění je závazné)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 ze dne 22. září 2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 5 odst. 5 nařízení (EU) č. 913/2010 zaslala ministerstva odpovědná za železniční dopravu v Maďarsku, Polské republice, Slovenské republice a Republice Slovinsko Komisi prohlášení o záměru, které jí bylo doručeno dne 7. dubna 2016. Prohlášení obsahovalo návrh na vytvoření tzv. „jantarového“ koridoru pro železniční nákladní dopravu na území těchto čtyř členských států.
- (2) Komise posoudila tento návrh podle čl. 5 odst. 6 nařízení (EU) č. 913/2010 a domnívá se, že je v souladu s článkem 5 uvedeného nařízení, a to z níže uvedených důvodů.
- (3) Kritéria stanovená v článku 4 nařízení byla v návrhu zohledněna. Navrhovaný koridor pro železniční nákladní dopravu, který překračuje území více než tří členských států, usnadňuje propojení mezi jadranskými mořskými přístavy v Republice Slovinsko, vnitrozemskými vodními přístavy na Dunaji v Maďarsku a Slovenskou republikou. Přispívá rovněž ke zlepšení propojení hlavních intermodálních terminálů železniční a silniční dopravy v dotyčných členských státech a umožňuje přímé trasy pro nákladní dopravu na východ od Alp. Může také povzbudit rozvoj železniční dopravy se Srbskem a potenciálně zlepšit železniční dopravu přes východní hranice EU a na pevninském mostu mezi Evropou a Asií.
- (4) Navíc výsledky průzkumů trhu na podporu „jantarového“ koridoru pro železniční nákladní dopravu ukazují, že existuje poptávka po přepravě podél navrhované trasy, včetně přepravy mezi námořním přístavem Koper a vnitrozemím přes západní Maďarsko a přepravě mezi regiony východního Polska, Slovenskem a Maďarskem. Ze studií je zřejmý potenciál přesunu na jiný druh dopravy a zvýšení objemu přepravy podél koridoru.
- (5) Dotyční provozovatelé infrastruktury vyjádřili tomuto novému koridoru pro železniční nákladní dopravu svou plnou podporu a podle prohlášení o záměru vyjádřili potenciální žadatelé zájem o její využití.
- (6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 21 nařízení (ES) č. 913/2010,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prohlášení o záměru ze dne 7. dubna 2016 v souvislosti se zřízením „jantarového“ koridoru pro železniční nákladní dopravu, které Komisi zaslala ministerstva odpovědná za železniční dopravu v Maďarsku, Polské republice, Slovenské republice a Republice Slovinsko a ve kterém se navrhuje jako hlavní trasa pro „jantarový“ koridor pro železniční nákladní dopravu trasa Koper – Ljubljana –/Zalaszentivan – Sopron/Csorna –/(maďarsko-srbská hranice) – Kelebia – Budapest –/– Komárom – Leopoldov/Rajka – Bratislava – Žilina – Katowice/Kraków – Warszawa/Łuków – Terespol – (polsko-běloruská hranice), je v souladu s článkem 5 nařízení (EU) č. 913/2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 22.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Maďarsku, Polské republice, Slovenské republice a Republice Slovinsko.

V Bruselu dne 31. ledna 2017.

Za Komisi
Violeta BULC
členka Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/178**ze dne 31. ledna 2017,****kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/1111 o souladu společného návrhu týkajícího se rozšíření Severomořsko-baltského koridoru pro železniční nákladní dopravu předloženého dotčenými členskými státy s článkem 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu***(oznámeno pod číslem C(2017) 142)***(Pouze české, francouzské, litevské, německé, nizozemské a polské znění je závazné)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 ze dne 22. září 2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 5 odst. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 5 odst. 5 nařízení (EU) č. 913/2010 ministerstva odpovědná za železniční dopravu v Belgii, České republice, Litvě, Německu, Nizozemsku a Polsku zaslala Komisi prohlášení o záměru datované 27. dubna 2014. Jeho součástí byl návrh týkající se rozšíření Severomořsko-baltského koridoru pro železniční nákladní dopravu do České republiky, jižního Polska a na polsko-ukrajinskou hranici.
- (2) Komise tento návrh posoudila podle čl. 5 odst. 6 nařízení (EU) č. 913/2010 a v souladu s článkem 5 tohoto nařízení přijala prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/1111 ⁽²⁾.
- (3) V prohlášení o záměru ze dne 27. dubna 2014 se uvádí, že rozšíření z Katovic do Medyky bude funkční pouze v roce 2020. Prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/1111 však zahrnuje i toto rozšíření a v souladu s čl. 5 odst. 7 nařízení (EU) č. 913/2010 by dotčené členské státy měly koridor pro nákladní dopravu vybudovat nejpozději do dvou let od zveřejnění rozhodnutí Komise. Na základě toho by rozšíření do Medyky muselo být funkční nejpozději do 7. července 2017. To však není v souladu se záměrem uvedeným v dopise od členských států. Prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/1111 by proto mělo být změněno odstraněním odkazu na rozšíření Severomořsko-baltského koridoru pro železniční nákladní dopravu do Medyky.
- (4) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 21 nařízení (ES) č. 913/2010,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Článek 1 prováděcího rozhodnutí (EU) 2015/1111 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Prohlášení o záměru ze dne 27. dubna 2014 týkající se rozšíření Severomořsko-baltského koridoru pro železniční nákladní dopravu do České republiky a jižního Polska, které Komisi zaslala ministerstva odpovědná za železniční dopravu v Belgii, České republice, Litvě, Německu, Nizozemsku a Polsku a ve kterém je navržena trasa Wilhelmshaven/Bremerhaven/Hamburg/Amsterdam/Rotterdam/Antverpy–Cáchy–Hannover/Berlín–Varšava–Terespol (polsko-běloruská hranice)/Kaunas–Riga–Talin/Falkenberg–Praha/Vratislav–Katovice jako hlavní trasa Severomořsko-baltského koridoru pro železniční nákladní dopravu, je v souladu s článkem 5 nařízení (EU) č. 913/2010.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 22.

⁽²⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/1111 ze dne 7. července 2015 o souladu společného návrhu týkajícího se rozšíření Severomořsko-baltského koridoru pro železniční nákladní dopravu předloženého dotčenými členskými státy s článkem 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu (Úř. věst. L 181, 9.7.2015, s. 82).

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království, České republice, Litevské republice, Spolkové republice Německo, Nizozemskému království a Polské republice.

V Bruselu dne 31. ledna 2017.

Za Komisi
Violeta BULCOVÁ
členka Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/179**ze dne 1. února 2017,****kterým se stanoví procesní pravidla nezbytná pro fungování skupiny pro spolupráci v souladu s čl. 11 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii ⁽¹⁾, a zejména čl. 11 odst. 5 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Strategická spolupráce mezi členskými státy a sdílení informací, zkušeností a osvědčených postupů týkajících se bezpečnosti sítí a informačních systémů je zásadní pro účinnou odezvu na výzvy v podobě incidentů a rizik souvisejících s bezpečností těchto systémů v Unii.
- (2) S cílem podporovat a usnadňovat strategickou spolupráci a výměnu informací mezi členskými státy a budovat vzájemnou důvěru se podle článku 11 směrnice (EU) 2016/1148 zřizuje skupina pro spolupráci, kterou tvoří zástupci členských států, Komise a Agentury Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací.
- (3) Podle článku 11 směrnice (EU) 2016/1148 má skupina pro spolupráci vykonávat své úkoly na základě dvouletých pracovních programů, přičemž první z nich je třeba stanovit do 9. února 2018. V rámci svých úkolů má skupina pro spolupráci poskytovat strategické vedení pro činnosti sítě bezpečnostních týmů typu CSIRT, zajišťovat výměnu informací a osvědčených postupů a jednat o schopnostech a připravenosti členských států. Skupina pro spolupráci má dále do 9. srpna 2018 a poté každých osmnáct měsíců vypracovat zprávu, v níž posoudí zkušenosti získané při strategické spolupráci vyvíjené podle tohoto článku.
- (4) V čl. 24 odst. 2 směrnice (EU) 2016/1148 se stanoví, že v období od 9. února 2017 do 9. listopadu 2018 a za účelem podpory členských států při zaujímání konzistentního přístupu v procesu určování provozovatelů základních služeb jedná skupina pro spolupráci o pokroku, podstatě a druhu vnitrostátních opatření, která umožní určit provozovatele základních služeb v konkrétním odvětví. Skupina pro spolupráci je rovněž povinna na žádost kteréhokoli členského státu projednat jeho návrhy konkrétních vnitrostátních opatření umožňující určit provozovatele základních služeb v konkrétním odvětví.
- (5) Podle čl. 14 odst. 7 směrnice (EU) 2016/1148 příslušné orgány jednající společně v rámci skupiny pro spolupráci mohou vypracovat a přijmout pokyny týkající se okolností, za nichž jsou provozovatelé základních služeb povinni hlásit incidenty, včetně parametrů pro určení významnosti dopadu daného incidentu.
- (6) V souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice (EU) 2016/1148 má Komise zajišťovat služby sekretariátu skupiny pro spolupráci. Komise by měla rovněž zajišťovat sekretariát podskupin vytvořených podle tohoto rozhodnutí.
- (7) Skupině pro spolupráci by měl předsedat zástupce členského státu, který právě předsedá Radě Evropské unie. Předsedovi by měl být při výkonu jeho povinností nápomocen zástupce členského státu, který předsedal Radě Evropské unie v rámci předchozího předsednictví, a zástupce členského státu, který bude Radě Evropské unie předsedat v rámci předsednictví následujícího. Předseda může určit, v souvislosti s kterými povinnostmi může být tato pomoc zapotřebí. V případě, že by se členský stát, který právě předsedá Radě, rozhodl skupině nepředsedat, měl by být dvoutřetinovou většinou členů skupiny zvolen náhradní předseda.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1.

- (8) Práce předsedy by se měla řídit zásadami inkluzivnosti, angažovanosti, respektování rozmanitosti a dosahování konsenzu. Předseda skupiny pro spolupráci by měl zejména usilovat o zapojení všech členů, umožňovat, aby členové vyjadřovali různé názory a postoje, a snažit se nalézat řešení, jež mají v rámci skupiny pro spolupráci co nejširší podporu.
- (9) V souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice (EU) 2016/1148 může skupina pro spolupráci ve vhodných případech přizvat k účasti na svých zasedáních zástupce příslušných zúčastněných stran. Aby se zajistilo, že přistupující země splňují požadavky směrnice (EU) 2016/1148 ode dne přistoupení, je vhodné, aby byli zástupci těchto zemí přizváni k účasti na zasedáních skupiny pro spolupráci ode dne podpisu smlouvy o přistoupení. Rozhodnutí o přizvání zástupců příslušných zúčastněných stran nebo odborníků k účasti na zasedání nebo konkrétní části zasedání skupiny pro spolupráci by měl přijmout předseda, pokud skupina prostou většinou svých členů účast daného zástupce nebo odborníka na zasedání nebo jeho části neodmítne.
- (10) V souladu s článkem 13 směrnice (EU) 2016/1148 může Unie v souladu s článkem 218 Smlouvy o fungování EU uzavírat mezinárodní dohody se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi s cílem umožnit a upravit jejich účast na některých činnostech skupiny pro spolupráci.
- (11) V zájmu efektivity by měla mít skupina pro spolupráci možnost vytvářet podskupiny.
- (12) V zájmu zjednodušení by měla skupina pro spolupráci přijmout podrobnější jednací řád, jenž se bude mimo jiné týkat pravidel pro distribuci dokumentů, písemného postupu či vypracovávání souhrnných zápisů ze zasedání.
- (13) Jednání skupiny by v zásadě neměla být přístupná veřejnosti, jelikož vzhledem k tomu, že se projednávají témata často týkající veřejné bezpečnosti, mohl by mít jejich veřejný charakter negativní vliv na budování vzájemné důvěry mezi členy skupiny. Skupina se však po dohodě s předsedou může v případě některých témat rozhodnout otevřít jednání veřejnosti a také umožnit zveřejnění příslušné dokumentace.
- (14) Aby bylo možné zajistit bezproblémové fungování skupiny ode dne uvedeného v čl. 24 odst. 1 směrnice (EU) 2016/1148, mělo by toto rozhodnutí vstoupit v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (15) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro bezpečnost sítí a informačních systémů zřízeného podle článku 22 směrnice (EU) 2016/1148,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Cíl

Tímto rozhodnutím se stanoví procesní pravidla nezbytná pro fungování skupiny pro spolupráci (dále jen „skupina“) zřízené podle článku 11 směrnice (EU) 2016/1148.

Článek 2

Předseda skupiny

1. Skupině předsedá zástupce členského státu, který právě předsedá Radě Evropské unie. Předsedovi je při výkonu jeho povinností nápomocen zástupce členského státu, který předsedal Radě Evropské unie v rámci předchozího předsednictví, a zástupce členského státu, který bude Radě Evropské unie předsedat v rámci předsednictví následujícího.
2. Odchylně od odstavce 1 a na žádost zástupce členského státu, který právě předsedá Radě Evropské unie, se skupina v případě, že se dotčený členský stát rozhodne skupině nepředsedat, může rozhodnout dvoutřetinovou většinou svých členů zvolit mezi členskými státy náhradního předsedu, a to do doby, než jej vystřídá příští předseda podle odstavce 1.

Článek 3

Svolávání zasedání

1. Zasedání skupiny svolává její předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost prosté většiny členů. Předseda předloží orientační harmonogram zasedání během jeho funkčního období s přihlédnutím k pracovnímu programu skupiny.
2. Zasedání skupiny se obecně konají v prostorách Komise.

Článek 4

Metody práce

Za účelem výkonu své činnosti kombinuje skupina fyzická či virtuální zasedání s písemným postupem.

Článek 5

Program jednání

1. Předseda s pomocí sekretariátu vypracuje program jednání a rozešle jej členům skupiny.
2. Program jednání schvaluje skupina na začátku zasedání.

Článek 6

Pravidla hlasování a postoje vyjádřené členy skupiny

1. Rozhodnutí skupiny se přijímají konsenzuálně, není-li v tomto rozhodnutí stanoveno jinak.
2. V případě hlasování mají členové, kteří hlasovali proti nebo se zdrželi hlasování, právo na to, aby bylo k dokumentu, jenž byl předložen k hlasování, připojeno shrnutí důvodů jejich postoje.
3. Skupina přijme svůj pracovní program dvoutřetinovou většinou svých členů.

Článek 7

Třetí strany a odborníci

1. Zástupci přistupujících zemí se přizvou k účasti na zasedáních skupiny ode dne podpisu smlouvy o přistoupení.
2. Předseda může z vlastního podnětu nebo na žádost některého z členů skupiny rozhodnout o přizvání zástupců příslušných zúčastněných stran nebo odborníků k účasti na zasedání nebo konkrétní části zasedání skupiny. Prostá většina členů skupiny však může jejich účast odmítnout.
3. Zástupci třetích stran, příslušných zúčastněných stran a odborníci uvedení v odstavcích 1 a 2 nejsou přítomni hlasování skupiny ani se ho neúčastní.

Článek 8

Vytváření podskupin

1. Skupina může zřizovat podskupiny, aby se zabývaly konkrétními otázkami týkajícími se její práce.
2. Skupina vymezí mandát podskupin. Podskupina se zodpovídá skupině a po splnění svého mandátu zanikne.

3. Komise zajišťuje sekretariát podskupin uvedených v odstavci 1.
4. Na podskupiny se vztahují pravidla týkající se přístupu k dokumentům a důvěrnosti uvedená v článku 10, pravidla týkající se ochrany osobních údajů uvedená v článku 11 a pravidla týkající se výdajů na zasedání uvedená v článku 12.

Článek 9

Jednací řád

1. Skupina přijme dvoutřetinovou většinou svých členů svůj jednací řád.
2. Předseda může na žádost některého z členů skupiny nebo z vlastního podnětu navrhnout změny jednacího řádu.

Článek 10

Přístup k dokumentům a důvěrnost

1. Se žádostmi určenými skupině o přístup k dokumentům týkajícím se její činnosti nakládá Komise v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾.
2. Jednání skupiny nejsou přístupná veřejnosti. Po dohodě s předsedou se může skupina v případě některých témat rozhodnout jednání veřejnosti otevřít.
3. Dokumenty předložené členům skupiny, zástupcům třetích stran a odborníkům se nezveřejňují, pokud nebyl udělen přístup k těmto dokumentům podle odstavce 1 nebo pokud je Komise nezveřejnila jiným způsobem.
4. Bezpečnostní pravidla Komise týkající se ochrany utajovaných informací Unie stanovená v rozhodnutích Komise (EU, Euratom) 2015/443 ⁽²⁾ a (EU, Euratom) 2015/444 ⁽³⁾ se vztahují na veškeré takové informace, jež skupina obdrží nebo vytvoří či s nimiž nakládá. Informace, s nimiž skupina nakládá a jež jsou profesním tajemstvím, jsou patřičně chráněny.
5. Od členů skupiny, zástupců třetích stran a odborníků se vyžaduje, aby dodržovali povinnosti spojené se zachováním důvěrnosti stanovené v tomto článku. Předseda zajistí, aby byli zástupci třetích stran a odborníci obeznámeni s požadavky týkajícími se zachování důvěrnosti, které jsou na ně kladeny.

Článek 11

Ochrana osobních údajů

Zpracování osobních údajů skupinou je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽⁴⁾.

Článek 12

Výdaje na zasedání

1. Komise neodměňuje ty, kdo se podílejí na činnostech skupiny, za jejich služby.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

2. Komise může účastníkům zasedání skupiny poskytnout náhradu vynaložených cestovních výdajů. Náhrada se poskytuje v souladu s předpisy platnými v rámci Komise a v mezích disponibilních prostředků, které jsou útvarům Komise přiděleny v rámci ročního postupu pro přidělování zdrojů.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 1. února 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS